

ข้อมูลการสำรวจ พรรณไม้เบื้องต้นในบริเวณ

โรงเรียนพระยามนธราชนครศรีพิจิตร
สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

สารบัญ

ตารางบันทึกข้อมูลการสำรวจพรรณไม้เบื้องต้นในบริเวณ
โรงเรียนพระยามนธราชนครศรีพิจิตร

	หน้า
กระเบื้องเจ็ด	9
กะเพรา	10
กาหลง	11
ก้ามปูหลุด	12
เกล็ดปลาหมอ	13
แก้ว	14
โกสน	15
ข่อย	16
จี่เหล็กบ้าน	17
เข็ม	18
คูณ	19
แค	20
จอก	21
ชะพลู	22
ต้อยติ่ง	23
ตะไคร้หอม	24

	หน้า
เตยหอม	25
ทองพันชั่ง	26
ทับทิม	27
บัวหลวง	28
ใบเงิน	29
ผักโขม	30
พริกชี้หนู	31
พริกไทย	32
พุดจิบ	33
พุดซ้อน	34
พุทธรักษา	35
ฟ้าทะลาย	36
มะกรูด	37
มะเกลือ	38
มะกอก	39
มะขาม	40
มะนาวไม่รู้โห่	41
มะพร้าว	42
มะลิ	43
มะลิไส้ไก่	44
โมกบ้าน	45
ยอ	46

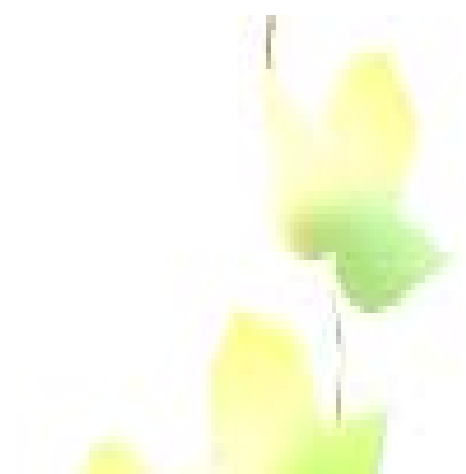
	หน้า
รางจืด	47
ลูกใต้ใบ	48
ว่านกาบหอยใหญ่	49
ว่านเขียวหมื่นปี	50
ว่านธรณีสาร	51
ว่านมหากาฬ	52
ว่านหางจระเข้	53
ว่านหางช้าง	54
ว่านหางนาค	55
สะเดาบ้าน	56
เสลดพังพอนตัวผู้	57
แสยก	58
หญ้าหนวดแมว	59
หนุ่มานนึ่งแทน	60
หนุ่มานประสานกาย	61
หมอน้อย	62
หมาก	63
เหงือกปลาหมอ	64
โหระพา	65
อัญชัน	66
กระเช้าอุ้งทอง	67

	หน้า
กะทกรก	68
เข็มม่วง	69
คุณนายตื่นสาย	70
คอรีเดีย	71
ชบา	72
ดาวเรือง	73
ตำลึง	74
นางแย้ม	75
บานไม่รู้โรย	76
ผกากรอง	77
ไผ่	78
ไผ่น้ำเต้า	79
แพรวเชียงไ้	80
พลับพลึง	81
พุดฝรั่ง	82
พุดพิชญา	83
รัก	84
ต้นทม	85
เล็บครุฑ	86
สารภี	87
ส้มจี๊ด	88
ตับปะรด	89

	หน้า
สัปดาห์	90
ห้วงวงช้าง	91
เอื่องหมายนา	92
กระดาด	93
กระท้อน	94
กล้วยน้ำว้า	95
กนกไทย	96
กะพ้อ	97
การะเกดหนู	98
กกรังกา	99
ขนุน	100
ขาไก่ดำ	101
แคแสด	102
ควาตายหงายเป็น	103
คริสต์มาส	104
เงินไหลมา	105
จันทร์กระจ่างฟ้า	106
จันทร์แดง	107
ชาฮกเกี้ยน	108
ชมพูพันธุ์ทิพย์	109
ชมพูน้ำดอกไม้	110

ดาตตะกั๋ว	111
เต้าร้างยักษ์น่าน	112
ธรรมรักษา	113
ไทร	114
ไทรย้อย	115
น้อยหน้า	116
บอนลี	117
บัวสาย	118
ประดู่บ้าน	119
ผักเป็ดแดง	120
ฝรั่ง	121
พรมกำมะหยี่	122
พลูด่าง	123
พญาสัตบรรณ	124
พิกุล	125
โพธิ์	126
เฟิร์นข้าหลวง	127
เฟื่องฟ้า	128
มะยม	129
มะละกอ	130
ถาฮิผสม	131
ลำไย	132

แวนแก้ว	133
สนแพง	134
ส้มเช้า	135
สลัดไค	136
เศรษฐีเรือนนอก	137
เศรษฐีเรือนใน	138
หม่อน	139
หนดปลาหมึก	140
หมากเขียว	141
หมากผู้หมากเมีย	142
หมากเหลือง	143
หุปลาซ่อน	144
หัวใจม่วง	145
อะราง	146
อโศกอินเดีย	147
อเมซอน	148
ขลุ่	150
จำปี	151
ชุมเห็ดเทศ	152
ว่านตีนตะขาบ	153
หอมแดง	154

กระบอเจ็ดตัว

Excoecaria cochichinensis Lour

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดกลางสูงประมาณ 1 เมตร แตกกิ่งก้านสาขามาก ใบเดี่ยว ขอบใบจักละเอียด ด้านบน สีเขียว ด้านท้องใบสีแดง ดอกเป็นช่อสีเหลืองขนาดเล็ก ดอกตัวผู้และดอก ตัวเมียแยกกัน

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่ในเวียดนาม นำมาปลูกเป็นไม้ประดับตามบ้าน ตามวัด

ประโยชน์

ใบ ตำกับสุราคั้นเอาน้ำมารับประทานช่วยขับน้ำคาวปลาสำหรับสตรีหลังการคลอดบุตร
รักษาอาการอักเสบบริเวณปากมดลูก

กระเพรา

(Holy Basil)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ocimum sanctum Linn.

ชื่อวงศ์

LABIATAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มเตี้ย ทุกส่วนของต้นมีกลิ่นหอม ขนาดสูง
ประมาณ 60 เซนติเมตร ส่วนโคนต้น
เป็นไม้เนื้อแข็ง ตามลำต้นและใบมีขนปกคลุมใบ
เดี่ยวออกตรงกันข้าม ดอกออกเป็นช่อ ดอกย่อยมี
ขนาดเล็ก กระเพรา มีอยู่ 2 ชนิด คือ กระเพราขาว

และกระเพราแดง

แหล่งที่พบ

ปลูกเป็นผักสวนครัว
ชาวอินโดนีเซียว่าต้นกระเพราเป็นพืชศักดิ์สิทธิ์จึงปลูกไว้
ตามโบสถ์ด้วย

ประโยชน์

ใบ มีรสเผ็ดใช้รับประทานเป็นอาหาร โดยแต่งกลิ่น
อาหารจำพวกแกง ทำยาชงช่วยขับลม ขับน้ำนม
บำรุงธาตุ แก้ปวดท้อง ท้องขึ้น ขับเหงื่อ ขับ
เสมหะ ทำยานอกรักษาโรคผิวหนัง กลากเกลื้อน
น้ำมันจากใบใช้ฆ่าจุลินทรีย์ ใบสดขยี้ใช้ไถ่ยุ้ง

ราก ทำยาชงแก้ธาตุไม่ปกติ แก้ไข้

เมล็ด ผสมน้ำพอกตาเมื่อผงเข้าตา

กาหลง, ดาหลา (Torch Ginger)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Phaeomeria magnifera

ชื่อวงศ์

ZINGIBERACEAE

ลักษณะ

พืชจำพวกชิงช่ขนาดใหญ่สูง 2-3 เมตร ลำต้น
เป็นเหง้าอยู่ในดิน ใบรูปหอก ปลายใบแหลม
ดอกแทงขึ้นจากหน่อใต้ดิน ก้านดอกเป็น
ปล้อง ดอกสีชมพูเป็นมัน กลีบดอกซ้อนกัน
หลายชั้น กลีบดอกลดขนาดลงในวงชั้นใน
ดอกออกในช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดในเขตร้อนทั่วไป และพบขึ้นอยู่ตาม
ป่าดิบทางภาคใต้ เช่น นครศรีธรรมราช
นราธิวาส

ประโยชน์

ใช้จมน้ำพริก แกงเผ็ด ผสมข้าวยา
มีรสเผ็ดร้อน และมีคุณสมบัติใน
การขับลม แก้ลมพิษ แก้โรคผิวหนัง

ก้ามพลูด, ปีกแมลงสาบ (Wandering Jew)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Zebrina pendula Schnizl.

ชื่อวงศ์

COMMLINACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุก ลำต้นเลื้อยทอดไปตามพื้น
ใบเดี่ยวออกเวียนเรียงสลับกัน ปลายแหลม
ด้านบนมีแถบสีเขียวสองแถบ และมีสีม่วงปน
ด้านใต้ใบมีสีแดงม่วงดอกออกเป็นกระจุกที่
ปลายยอดมีริ้วประดับ กลีบดอกมีตามกลีบ
สีขาว ผลแห้งเมื่อแก่จะแตกตามยาวภายในมี
เมล็ด 1-2 เมล็ด

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่ประเทศเม็กซิโก นิยมปลูกเป็น
ไม้ประดับสวนหย่อม

ประโยชน์

ต้มน้ำรับประทานเป็นยาเย็น แก้กระหายน้ำ
และใช้พอกฝี รักษาแผลไหม้ใช้ต้มกินน้ำ

ช่วยลดอาการบวม

เกล็ดปลาหมอ

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Phyllodium Elegans (Lour.) Desv

ชื่อวงศ์

FABACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 1 - 2 เมตร
ใบประกอบแบบขนนกเรียงสลับ
ใบย่อย 3 ใบรูปไข่ ดอกออกเป็นกระจุกตาม
ซอกใบมีใบประกบหุ้มไว้ 2 ใบ
คล้ายเกล็ดปลา ดอกคล้ายดอกถั่วสีขาว
ผลเป็นฝักแบน

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณ

ประโยชน์

ราก ต้มน้ำดื่ม แก้โรคตับพิการ

แก้ว (China Box Tree)

Murrayapaniculata Jack

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

ชื่อวงศ์

RUTACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 5 เมตร
ใบหนาที่ใบประกอบแบบขนนกที่มีใบย่อย
1 ใบ ขนาดเล็กดอกออกเป็นช่อ
กลีบดอกสีขาว 5 กลีบ มีกลิ่นหอมตอนกลางคืน

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดในเอเชียเขตร้อน
ขึ้นอยู่ประปราย ตามป่าดิบบริเวณเชิงเขา
หินปูน นิยมนำมาปลูกประดับตามวัดและ
สถานที่ราชการ

ประโยชน์

ใบ ประโยชน์ยาขับระดู แก้อักเสบเย็น
ขับลม บำรุงธาตุ ระวังอาการปวดแผล
เจ็บปวดจากการกระแทก ต้มอมบัวนปาก
แก้ปวดฟัน
ราก แก้ผื่นคันจากแมลงกัดต่อย

โกสน (Croton)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Codiaeum variegatum BL.

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงราว 1-3 เมตร ใบมี

รูปร่างหลายแบบ อาจมีรูปยาวแคบ

โคนใบมนหรือแหลม ขอบใบเรียบหรือ

เป็นคลื่น ปลายใบเรียวหรือมน ใบมีเส้น

ใบชัดเจน ดอกออกเป็นช่อยาวตามยอด

หรือง่ามใบ ดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่

ต่างต้นกัน ผลขนาดเล็กสีขาว

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่ในมาเลเซีย

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับกันแพร่หลาย

ประโยชน์

ใบ ใช้ตำพอกท้องเด็กแก้โรกระบบทางเดิน

ปัสสาวะผิดปกติ

ข่อย (Siamese Rough-Bush)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Streblus Asper Lour.

ชื่อวงศ์

MORACEAE

ลักษณะ

พืชรูปร่างต้นขนาดสูงประมาณ 5 เมตร
ใบเล็กหนาและแข็ง เมื่อจับจะรู้สึกเสียดมือ
ขอบใบหยักเป็นฟันเลื่อย ดอกแยกเป็นดอกตัวผู้
และดอกตัวเมีย ดอกขนาดเล็ก เป็นช่อสีขาว
ผลสุกมีสีเหลือง

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในอินเดีย จีน ฟิลิปปินส์
มาเลเซีย และไทย พบขึ้นอยู่ตาม
ป่าเบญจพรรณ นิยมนำมาปลูกเป็นรั้วหรือ
ปลูกเป็นไม้ตัดบอนไซ

ประโยชน์

ราก บำรุงหัวใจ

เมล็ด ช่วยเจริญอาหาร ขับลม บำรุงธาตุ
แก้ท้องขึ้น อืดเฟ้อ นำเชื้อในทางเดินอาหาร

ใบ คั้นชงน้ำดื่มแก้ปวดประจำเดือน

เปลือก รักษาโรคมะนาด มวนสูบรักษา
ริดสีดวงจมูก ต้มกับน้ำรับประทาน
แก้ไข้ บิด ท้องเสีย

ขี้เหล็กบ้าน (Siamese Cassia)

Cassia siamea Lamk

ชื่อวงศ์

CAESALPINIACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้น ขนาดสูงประมาณ 10 เมตร
ใบรวมประกอบด้วยใบย่อยประมาณ
16-20ดอก ออกเป็นช่อมีกลีบดอกสีเหลือง
ดอกตูมกลม ฝักแบน ขนาดยาวประมาณ
20-30 เซนติเมตร

แหล่งที่พบ

พืชพื้นเมืองในแถบเอเชีย นิยมปลูกไว้ริมถนน
โดยเฉพาะทางภาคเหนือ และตาม
สวนสาธารณะทั่วไป

ประโยชน์

เนื้อไม้ ใช้ส่วนแก่นเป็นยาระบาย
ฟอกเลือดในสตรี ใช้เป็นส่วนผสมของยารักษาโรค
ผิวหนัง **ใบอ่อนและดอก** ใช้เป็นยาระบายอ่อนๆ
ช่วย ให้นอนหลับ ขับปัสสาวะรักษานิ่ว **ใบแก่** ใช้ทำ
ปุ๋ยหมัก ฝัก เป็นยาฝาดสมานแก้ท้องร่วง **ราก**
ใช้ผสมในยาขับพยาธิ ระวังอาการชัก

เข็ม

ชื่อวิทยาศาสตร์

Streblus asper Lour.

ชื่อวงศ์

RUBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดกลางสูงประมาณ 2-3 เมตร
ใบสีเขียวสด ขอบใบเรียบ ดอกออกเป็นช่อ
ขนาดเล็กผลกลมสีเขียว

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณทั่วไป นิยมนำมา
ปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ราก ขับเสมหะ ขับพยาธิ ต้มรักษาบิด
ดอก รักษาโรคตาแดง ตาแฉะ
ใบ ใช้ฆ่าพยาธิ ผล รักษาโรคผิวหนัง
เปลือก คั้นเอาน้ำหยอดหู ใช้ฆ่าแมลงเข้าหู
อาการชัก

คุณ/ราชพฤกษ์ (Golden Shower)

Cassia fistula Linn.

CAESALPINIACEAE

ไม้ยืนต้นขนาดสูงประมาณ 15 เมตร

เปลือกลำต้นมีสีเทา ผิวเรียบ ใบประกอบมี

ใบย่อย 4-8 คู่ ดอกออกเป็นช่อห้อยลงมา

ตามง่ามใบ แต่ละดอกมีกลีบดอก 5 กลีบ

สีเหลืองสด ผลเป็นฝักยาว เมื่อฝักแก่จะเป็น

สีดำ เปลือกนอกแข็ง ภายในมีแผ่นกั้นเป็น

ห้องๆ ตามขวาง

พบขึ้นอยู่ตามป่าโปร่งทางภาคอีสาน นิยม

แหล่งที่พบ

นำมาปลูกกันทั่วไปตามสวนสาธารณะและ
สถานที่ราชการ

ประโยชน์

ราก เป็นยาบำรุง ยาถ่าย แก้ไข้ ใช้ทาภายนอก

แก้ปวดข้อ **เปลือกราก** ใช้แก้ไข้มาลาเรีย แก้แค้น ใช้เป็นยา

ขับพยาธิไส้เดือน ใบ เป็นยาถ่าย แก้อัมพาต **ใบอ่อน**

ตำพอก หรือคั้นเอาน้ำมาทาแก้กลากเกลื้อน ทาถอนวด

แก้ปวดข้อดอก ใช้เป็นยาถ่าย หล่อลื่นลำไส้ โรค

เกี่ยวกับกระเพาะอาหาร และแผลเรื้อรัง ฝัก ขับ

เสมหะ ขับพยาธิ ตานขโมยในเด็ก เป็นยาถ่ายและแก้

ไข้มาลาเรีย เมล็ด ใช้เป็นยาระบาย ทำให้อาเจียน

แคะ

(Cork Wood Tree)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Sesbania grandiflora Desv.

ชื่อวงศ์

PAPILIONACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก กิ่งก้านเปราะหักง่าย ใบ
ประกอบมีใบย่อยขนาดเล็ก ขอบใบเรียบ
ปลายใบมน ดอกออกเป็นกระจุกละ 2-4 ดอก
กลีบดอกสีขาวหรือบางพันธุ์มีสีแดง ฝักแบน
ยาวคล้ายถั่ว

แหล่งที่พบ

พบทั่วไปในเขตร้อน นิยมปลูกไว้ตามบ้าน
และเรือสวนเพื่อเก็บดอกมาใช้เป็นผัก

ประโยชน์

เปลือกต้น มีรสฝาด รักษาอาการท้องร่วง
แต่ถ้ากินมากจะทำให้อาเจียน
ราก ผสมน้ำผึ้งช่วยขับเสมหะรักษาโรคปอดอักเสบ
ดอก ใช้รับประทานเป็นผัก ช่วยบำรุงร่างกาย
มีแคลเซียมและธาตุเหล็กสูง

จอก

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Pistiastratiots Linn.

ชื่อวงศ์

ARACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกขนาดเล็กลอยอยู่ผิวน้ำ ไม่มีส่วนของ
ลำต้นที่ตั้งตรง ใบเรียงซ้อนกันเป็นชั้นคล้าย
กลีบกุหลาบ ดอกออกเป็นช่อตรงกลางกอใบ
ลักษณะเป็นแท่งคล้ายดอกบอน มีดอกเพศผู้

อยู่ 2-3 ดอก ตอนบน และดอกเพศเมีย

เพียงดอกเดียวอยู่ตอนล่าง

แหล่งที่พบ

พบอยู่ตามบ่อสระ หนอง ลำคลองทั่วไป

ประโยชน์

ทั้งต้น ช่วยขับปัสสาวะ รักษาโกโนเรีย

ขับเสมหะ แก้บิด วัณโรค

เถาจากต้น แก้กลาก ฝี

ใบ พอกแก้ริดสีดวงทวาร แก้หิด ฝี

น้ำคั้นจากใบ ผสมน้ำมันมะพร้าว

แก้โรคผิวหนังเรื้อรัง ขับปัสสาวะ

ชะพลู

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Piper sarmentosum Roxb.ex.Hunter

ชื่อวงศ์

PIPERACEAE

ลักษณะ

ไม้เถาเลื้อยทอดไปตามพื้นดิน ขนาดสูงราว
60 เซนติเมตร ลำต้นเป็นข้อ ใบรูปหัวใจ
สีเขียวเข้ม มีกลิ่นหอมและรสเผ็ดเล็กน้อย
ดอกออกเป็นช่อมีดอกย่อยขนาดเล็ก
กลีบดอกสีขาว ผลเป็นผลสด

แหล่งที่พบ

ชอบขึ้นอยู่ตามที่ชื้น นิยมปลูกไว้ตามบ้าน
นำใบมารับประทานเป็นผัก

ประโยชน์

ราก ช่วยขับเสมหะ บำรุงธาตุ

ใบ ช่วยเจริญอาหาร ขับเสมหะ

ต้น เป็นยาขับเสมหะ

ตั๋อยต่ง

ชื้อวิทยาศาสตร์
ชื้อวิทยาศาสตร์

Ruellia tuberosa Linn.

ชื้อวงศ์

ACANTHACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกขนาดสูงประมาณ 1 ฟุต
ลำต้นมีขนอ่อนใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงกันข้าม
โคนใบแหลมปลายใบมน ขอบใบเรียบหรือเป็น
คลื่นเล็กน้อย ดอกสีม่วงออกตามง่ามใบ
โคนกลีบดอกเป็นหลอดสั้นๆ ตรงปลายแยกเป็น 5 แฉก
ผลเป็นฝัก เมื่อถูกความชื้นจะแตกออกเป็นสองซีก
ภายในมีเมล็ด 8 เมล็ด

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ริมทาง บริเวณที่รกร้างทั่วไป

ประโยชน์

ราก ผสมยาแก้พิษ ปัสสาวะพิการ

ตะไคร้หอม

(Citronella Grass)

Cymbopogon winterianus Jowitt.

ชื่อวงศ์

GRAMINAE

ลักษณะ

พืชจำพวกหญ้า เช่นเดียวกับตะไคร้ ต่างกันที่
กลีบกาบใบ และแผ่นใบ โดยกาบใบของ

ตะไคร้หอมมีสีเขียวปนม่วงแดง แผ่นใบกว้าง ยาว
และนิ่มกว่าตะไคร้ ดอกออกเป็นช่อ
สีน้ำตาลแดง แทงออกกลางกอ

แหล่งที่พบ

นำมาปลูกเป็นพืชสวนครัว

ประโยชน์

เหง้า ใช้เป็นยาขับระดูขาว ขับปัสสาวะ
ขับประจำเดือน

ใบ มีน้ำมันหอมระเหย ใช้เป็นยากันยุง
โดยตำใบสดมัดแขวนไว้กันยุงได้

เตยหอม

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Pandanus amaryllifolius Roxb.

ชื่อวงศ์

PANDANACEAE

ลักษณะ

พืชมีลำต้นเป็นเหง้าอยู่ใต้ดิน ส่วนที่โผล่พ้น
ผิวดินเป็นก้านและใบเรียวยาวสีเขียว ขนาดสูง
ประมาณ 50 เซนติเมตร ใบมีกลิ่นหอม
ชอบใบเรียบปลายเรียวแหลม

แหล่งที่พบ

ชอบขึ้นอยู่ตามที่ชื้นแฉะริมน้ำ

ประโยชน์

ใบ บำรุงหัวใจ ผสมอาหารทำให้มีกลิ่นหอม
และให้สีเขียว
ต้นและราก ช่วยขับปัสสาวะต้มรวมกับไม้สัก
กินน้ำรักษาโรคเบาหวาน

ทองพันชั่ง

(Common Rhinacanthus)

Rhinacanthus nasutus Kurz

ชื่อวงศ์

ACANTHACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 1 เมตร แตกกิ่งก้าน
มาก ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน
ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ ดอกออกเป็นช่อสั้นๆ
ตรงง่ามใบ กลีบดอกสีขาวมี 5 กลีบ ตอนโคนติดกัน
เป็นหลอด กลีบดอกบนปลายแยก
เป็นสองแฉก กลีบล่างแผ่กว้างแยกเป็นสามแฉก ผล
เป็นฝักรูปยาวภายในมีเมล็ด 4 เมล็ด

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ใน อัฟริกา อินเดีย
มาเลเซีย อินโดนีเซีย และไทย นิยมปลูกไว้
ตามบ้านเพื่อเป็นสมุนไพรหรือปลูก ทำรั้ว

ประโยชน์

ราก ฝนหรือต้มกับน้ำทาแก้ผมหงอก ต้ม
กินแก้วัณโรค โรคเรื้อน มะเร็ง ใบ ใช้รักษา
โรคผิวหนัง ดับพิษไข้ ริดสีดวงทวาร
ใบเป็นเลือดพยาธิต่างๆ กลากเกลื้อน

ทับทิม

(Pomegranate)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Punica granatum Linn.

ชื่อวงศ์

PUNICACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดกลาง ตามกิ่งและยอดเป็นหนาม
หรือมีหนามยาว ใบเรียวเป็นมัน ดอก
ออกเป็นช่อหรือเดี่ยว กลีบดอกสีขาวสลับส้ม
หรือแดง ผลค่อนข้างกลม ผิวเปลือกหนา
เมื่อสุกมีสีเหลืองปนแดง ภายในมีเมล็ดรูป
เหลี่ยมจำนวนมาก

แหล่งที่พบ

ปลูกเป็นไม้ประดับในบริเวณบ้าน หรือปลูก
แซมพืชสวนอื่น

ประโยชน์

เปลือกต้น ใช้เป็นยาถ่ายพยาธิ

ใบสด ตำละเอียดใช้พอกแผลถลอก หรือต้ม
กรองเอาน้ำใช้ล้างแผลเป็นหนองเรื้อรังบนหัว

ดอก ใช้ดอกแห้งต้มน้ำดื่ม แก้หูด

ชั้นในอีกเสบ ใช้ดอกแห้งบดละเอียด ใช้โรย

บาดแผลมีเลือดออก **เปลือกผล** บดละเอียด

ต้มน้ำกินแก้โรคท้องเสีย ถ่ายเป็นมูก

บัวหลวง (Egyptian Lotus)

ถ่ายพยาธิ ตกขาว กลากเกลื่อน

ชื่อวิทยาศาสตร์

Nelumbonucifera Gaertn.

ชื่อวงศ์

NELUMBONACEAE

ลักษณะ

พืชน้ำ มีใบกลมขนาดใหญ่และเหง้าอยู่ใต้ดิน
ก้านใบยาวชูพ้นผิวน้ำ ดอกเดี่ยวมีกลีบดอก
เรียงซ้อนกันหลายชั้นกลีบดอกสีชมพูหรือขาว
ตรงกลางมีเมล็ดฝังอยู่ในฝักบัว

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามคูคลอง หนองบึงทั่วไป

ประโยชน์

ราก แก้กท้องร่วงในเด็ก ขับเสมหะ เกสร ปรุง
เป็นยาหอม ยาชาล้าง

เหง้าและเมล็ด มีรสหวาน บำรุงกำลัง

แก้ร้อนใน กระหายน้ำ

ใบอ่อน ใช้เป็นผักจิ้มกลีบบัว รีดให้แห้งใช้ฉนวน

บุหรี **ฝักบัว** เป็นอาหารมีคุณค่าทาง

โภชนาการสูง ดอก ช่วยขับเสมหะ

ใบเงิน ใบทอง ใบนาก (Gold Leaf)

Graptophyllum pictum Griff.

ชื่อวงศ์

ACANTHACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูง 1-2 เมตร ใบเดี่ยวออก
เป็นคู่ตรงข้ามใบรูปรี โคนใบเรียว ปลายใบแหลม
ขอบใบเป็นคลื่น ใบมีด่างมีหลายสี และมีชื่อเรียกตามสี
ใบที่ปรากฏ ได้แก่ ใบเงิน ใบทอง หรือใบนาก ดอก
ออกเป็นช่อตามปลายยอด
ลักษณะเป็นหลอดสีม่วงแดง เมื่อดอกบาน ปลายกลีบจะ
ม้วนงอ เป็น 2 แฉก ผลแห้งขนาดเล็ก

แหล่งที่พบ

พันธุ์ไม้จากต่างประเทศในเขตร้อน นิยมปลูก
เป็นไม้มงคล

ประโยชน์

ใบ ใช้ปรุงเป็นยาลดไข้ ทำยาเขียว แก้บิดโรย
มูกเลือด ขับพยาธิ ในมาเลเซียและฟิลิปปินส์ ใช้ใบห้าม
เลือดจากเงี่ยงปลาตำ น้ำคั้นจากใบใช้หยอดหู รักษาโรค
ผิวหนัง ปรุงยาต้มแก้ท้องผูก ในอินโดนีเซีย ใบ ตำทาแก้
ปวดบวม ฝีดอก นำมาชงเป็นน้ำชาดื่ม ช่วยขับ
ประจำเดือน

ผักโขม, ผักขมหัว

ชื่อวิทยาศาสตร์

Amaranthus gracilis Desf.

ชื่อวงศ์

AMARANTHACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุก ลำต้นเป็นเหลี่ยมมนเรียบ มีขน
อ่อนปกคลุม เล็กน้อย ขนาดสูงประมาณ
1-2 ฟุต ใบเดี่ยวออกสลับตามข้อ ใบรูป
รีเหลี่ยมขนมนเปี้ยกปุ่น ดอกออกเป็นช่อ
ตามยอด สีเขียว

แหล่งที่พบ

วัชพืชที่ขึ้นอยู่ตามที่รกร้างทั่วไป

ประโยชน์

ใบ ในอินเดียปรุงเป็นยาแก้คันตามผิวหนัง
แก้พิษแมลงป่องต่อย ราก ช่วยขับปัสสาวะ
ขับเสมหะ ต้มอาบแก้คันตามผิวหนัง

พริกขี้หนู (Bird Chilli)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Capsicum frutescens Linn.

ชื่อวงศ์

SOLANACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มเตี้ยขนาดสูงราว 70 เซนติเมตร
ใบเดี่ยวออกตรงกันข้าม ดอกสีขาวออกเป็น
กลุ่ม 2-3 ดอก กลีบดอก 5 กลีบ ผลเป็น
ท่อนยาว เมื่ออ่อนสีเขียวและเปลี่ยนเป็นสีแดง
เมื่อแก่จัดมีรสเผ็ด

แหล่งที่พบ

ปลูกเป็นพืชผักสวนครัวกันทั่วไป

ประโยชน์

ผล ช่วยปรุงอาหาร เจริญอาหาร แก้บิด แก้ไข้
อาเจียน หิด กลาก ปวดบวม ใช้เป็นส่วนผสม
ในยาขับลมและจี้ฝีทางอุทวาร

พริกไทย

(Black Pepper)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Piper nigrum Linn.

ชื่อวงศ์

PIPERACEAE

ลักษณะ

ไม้เถาเลื้อย สูงประมาณ 5 เมตร เลื้อยเกาะ
พันไม้อื่น เถามีข้อพองออกเห็นได้ชัดเจน

ใบเดี่ยวรูปหัวใจ ดอกออกเป็นช่อสีขาวยาว
ประมาณ 10 เซนติเมตร เมล็ดกลมติดผล
เป็นพวง ผลอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่จะมีสีแดง

แหล่งที่พบ

ปลูกเป็นพืชไร่เศรษฐกิจ ทางภาคตะวันออก
แถบจังหวัดจันทบุรี และตราด

ประโยชน์

ผลและเมล็ด รักษาอาการปวดกระเพาะ
อาหาร อาเจียน ขับลมในกระเพาะ ท้องเสีย
ปวดฟัน แก้ท้องอืด อาหารไม่ย่อย แก้หวัด
ดอก แก้ตาแดง

พุดจิบ

(East Inder Rosebay)

Tabernaemontana divaricata R.Br..

ชื่อวงศ์

APOCYNACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 1-2 เมตร แตกกิ่งก้านสาขามาก ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้าม ขอบใบเรียบ ดอกออกเป็นช่อตามง่ามใบ กลีบดอกเป็นท่อที่โคน ดอกมีกลิ่นหอมอ่อนๆ

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่ในอินเดีย พบขึ้นอยู่ตามป่าดงดิบทางภาคเหนือ นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ใบ ในประเทศมาเลเซีย นำใบมาตำกับน้ำตาลขงกินแก้ไอ ในประเทศอินเดียนำน้ำตามใบใส่แผล

เนื้อไม้ ลดพิษไข้

ดอก น้ำคั้นจากดอกผสมน้ำมันใช้เป็นยาแก้โรคผิวหนัง น้ำจากต้น ขับพยาธิ

ราก ขับพยาธิ แก้ปวดฟัน เป็นยาระงับ

ปวด เป็นยาบำรุง

พุดซ้อน

(Gardenia)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Gardenia jasminoides Elli

ชื่อวงศ์

RUBIACEAE

ลักษณะ

เป็นไม้พุ่มเตี้ยสูงราว 1-2 เมตร ใบเดี่ยว
รูปกลมรี ปลายใบแหลม ดอกเดี่ยวออก
ตามง่าม กลีบดอกเรียงซ้อนกันหลายชั้นสีขาวมี
กลิ่นหอมอ่อน ๆ พันธุ์ดอกซ้อนไม่ติดผลแต่จะ
ติดเฉพาะดอกกลา

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดในประเทศจีน พบทางป่าดงดิบทาง
ภาคเหนือ นิยมนำมาปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

น้ำจากต้น ใช้เป็นยาขับพยาธิ

เนื้อไม้ ลดพิษไข้

น้ำจากดอก ใช้ผสมน้ำมันเป็นยารักษา

โรคผิวหนัง

ใบ เป็นยาพอกแก้ปวดศีรษะ

ราก แก้ไข้ทองฮิดเพื่อ **เปลือก** แก้ไข้ บิด

แก้ปวดท้อง ผล เป็นสีย้อม ทำให้อาเจียน

ขับปัสสาวะ รวมทั้งขับพยาธิ

พุทธรักษา (Indian Shot)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Canna Generalis Bailey

ชื่อวงศ์

CANNACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุก มีอายุอยู่ได้หลายปี มีเหง้าเป็น

ลำต้นอยู่ใต้ดิน ขนาดสูงราว 1 เมตร ใบเป็น

แผ่นใหญ่รียาวบาง ก้านใบเป็นกาบโอบหุ้มลำ

ต้นเอาไว้ ดอกออกเป็นช่อที่ปลายยอด ดอก

ทยอยบานคราวละ 1-3 ดอก กลีบดอกมี 3 กลีบ สีแดง เหลือง

ชมพู ผลกลมมีหนามปกคลุม

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามที่ชื้นแฉะริมฝั่งน้ำ นิยมปลูกเป็น

ไม้ประดับ

ประโยชน์

เหง้า แก้อักเสบ อักเสบ ตัวเหลือง บิดเรื้อรัง

ประจำเดือนมาไม่หยุดและไม่ปกติแผลบวม

อักเสบ แก้ไอวัณโรคบำรุงปอด

เป็นยาฝาดสมาน

ดอก ใช้ห้ามเลือด แผลมีหนอง

เมล็ด บดพอกแก้ปวดหัว

ฟ้าทะลาย, เสลดพังพอน

(The Creat

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Andrographis paniculata Wall. ex Nees

ชื่อวงศ์

ACANTHACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกขนาดสูงราว 1-2 ฟุต ลำต้นตั้ง
ตรงแตกกิ่งเล็กๆ ออกไปข้างๆ ลำต้นเป็น
เหลี่ยม ใบเรียวยาว ปลายใบแหลมออกเป็นกู่ตรง
ข้ามกัน ดอกเดี่ยวสีขาวออกตามก้านเล็กๆ
และปลายยอด กลีบดอก 5 กลีบ

มีโคนติดกันเป็นหลอด ปลายแยกเป็นกลีบ
ล่าง 2 กลีบ กลีบบน 3 กลีบ
สีขาวประม่วงแดง ผลเป็นฝักเรียวแหลม
เมื่อแก่จะแตกออกเป็น 2 ซีก

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามป่าดงดิบ ป่าเต็งรัง และป่าสน
ทางภาคใต้ ทางภาคใต้นิยมปลูกตามบ้าน
ปัจจุบันแพร่กระจายอยู่ทั่วทุกภาค

ประโยชน์

ใบ ใช้แก้พิษงู รักษาไฟไหม้ น้ำร้อนลวกโดย
ใช้ใบสดผสมกับน้ำมันพืชทาบริเวณแผล
ต้นและใบ ใช้แก้โรคบิด ท้องร่วง ใช้มาลาเรีย
บำรุงกำลัง ในอินโดนีเซียใช้แก้พิษงูและแมลงต่อย
ผสมกับต้นพยับเมฆ แก้โรคเบาหวาน ช่วยบำรุง
โลหิตในสตรี

มะกรูด

(Leech Lime)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

*Citrus hystrix*_DC.

ชื่อวงศ์

RUTACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ตามลำต้นและกิ่งก้าน
มีหนามใบสีเขียวแก่ มีรอยต่อตรงกลางคล้ายใบ
สองใบต่อกันพื้นใบเรียบ มีต่อมน้ำมันและ
มีกลิ่นหอม ดอกสีขาว ผลมีผิวขรุขระสีเขียว
เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกแซมตามสวน หรือบริเวณหลังบ้าน
เพื่อเก็บใบและผลนำไปปรุงอาหาร

ประโยชน์

ใบสด ปรุงอาหารดับกลิ่นคาว

ผล ดองเป็นยาฟอกเลือดในสตรี

ช่วยขับระดู ขับลมในลำไส้

แก้จุกเสียด ลักเปิดลักเปิด

น้ำมันจากผิวมะกรูด ช่วยป้องกันรังแคและทำ
ให้เส้นผมดกดำเป็นเงางาม

มะเกลือ

(Ebony Tree)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Disospyros mollis Griff

ชื่อวงศ์

EBENACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ จะมีขนนุ่ม
ที่ใบและยอดอ่อนรูปร่างของใบคล้ายรูปไข่
ด้านบนใบเรียบ ด้านใต้ใบมีสีเขียวซีด ใบที่
ยังอ่อนอยู่จะมีขนทั้งสองด้าน ดอกมีขนาดเล็ก
ออกเป็นช่อ สีเหลืองอ่อนมีขน ช่อหนึ่งมีตั้งแต่
3 ดอกขึ้นไป ผลกลมเขียวคล้ำ
มีเมล็ด 2-3 เมล็ด ทุกส่วนของมะเกลือเมื่อแห้งจะ
เปลี่ยนเป็นสีดำ

แหล่งที่พบ

ประโยชน์

ผลดิบสด ใช้ถ่ายพยาธิลำไส้
(พยาธิตามัวทุกชนิด) ใช้ผลสีเขียวโขลกพอ
แหลกแล้วผสมกับหัวกะทิสดคั้นเอาน้ำดื่มก่อน
อาหารมื้อเช้า ถ้า 3 ชั่วโมงไม่ถ่ายให้ใช้ยา
ระบายดีเกลือตาม จำนวนที่ใช้เท่ากับอายุ
(1 ขวบต่อ 1 ผล แต่ไม่เกิน 25 ผล) ใช้
ย้อมผ้าให้เป็นสีดำดำตัน ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ ที่ประดับมุก

มะกอก

(Hog Plum)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Spondias pinnata (Linn.f.) Kuzz

ชื่อวงศ์

ANACARDIACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดสูงราว 15-20 เมตร แตกกิ่ง
ก้านโปร่งใบประกอบรูปขนนก ดอกออกเป็นช่อ
ตามปลายกิ่ง มีดอกย่อยจำนวนมากขนาดเล็ก
กลีบดอกสีขาว ผลสดรูปไข่

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณ

ประโยชน์

ใบ เคี้ยวกินแก้ท้องเสีย แก้ปวดท้อง
ผล เปลือกใบ กินบำรุงธาตุ
แก้ระคายน้ำ เลือดออกตามไรฟัน
เนื้อในผล แก่น้ำดีไม่ปกติ
กระเพาะอาหารพิการ แก้บิด

มะขาม

(Tamarind)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Tamarindus indica Linn.

ชื่อวงศ์

CAESALPINIACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ แตกกิ่งก้านสาขามาก
ลำต้นแตกสะเก็ดเป็นร่อง ใบประกอบมี

ใบย่อยขนาดเล็กรูปไข่ ปลายใบมน ดอก

ออกเป็นช่อเล็ก ๆ ตามปลายกิ่ง แต่ละช่อมี

ดอกราว 10-15 ดอก กลีบดอกสีเหลือง

แต้มจุดสีแดง ผลเป็นฝัก ภายในมีเนื้อหุ้ม

เมล็ดสีดำเอาไว้

แหล่งที่พบ

พืชพื้นเมืองของแอฟริกา นิยมปลูกเป็นพืชสวน

ประโยชน์

ใบ ประุงเป็นยาแก้ไอ ขับเสมหะ

ตำผสมกับหัวหอมโกรกคั้นระเด็กแก้หวัด

ต้มอาบสำหรับสตรีหลังคลอดบุตร

เนื้อ เป็นยาระบาย แก้ไอ ขับเสมหะ ใช้ประุง

อาหารให้รสเปรี้ยวเมล็ด คั่วให้เกรียมกะเทาะ

เปลือก แล้วนำไปแช่น้ำเกลือ กินเป็นยาถ่าย

พยาธิไส้เดือนในเด็ก

มะนาวไม่รู้โห่, หนามแดง

(Christ's Thorn)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Carissacarandas Linn.

ชื่อวงศ์

APOCYNACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงราว 3 เมตร ตามกิ่ง

ก้านมีหนาม ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้าม

ก้น ปลายใบมน ขอบใบเรียบ ดอกสี

ขาวหรือชมพู มีกลิ่นหอม ออกเป็นช่อ

ตามปลายกิ่ง ผลสดมีสีแดงเมื่อแก่จะ

เปลี่ยนเป็นสีดำรับประทานได้

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณทั่วไป

ประโยชน์

ใบ แก้มท้องร่วง เจ็บคอ ปวดหู น้ำต้มใบใช้
ลดไข้

ผลสุก แก้อโรคลักปิดลักเปิด

ผลดิบ เป็นยาฟาดสมาน

เนื้อไม้ บำรุงร่างกาย

ราก ขับพยาธิ บำรุงธาตุ ช่วยเจริญอาหาร

แต่มีสารกระตุ้นหัวใจ จึงควรระมัดระวัง

แก่น บำรุงไขมัน บำรุงธาตุ สำหรับคนผอมแห้งแรงน้อย

มะพร้าว

(Coconut)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Cocos nucifera Linn.

ชื่อวงศ์

PALMAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้น ลำต้นตั้งตรงสูงประมาณ
20 เมตร และไม้แตกกิ่งก้าน ใบรวมมี
ใบย่อยเรียงสลับกันรูปขนนก ใบเรียวยาว
ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม ดอก

ออกเป็นช่อมีกาบหุ้ม ดอกย่อยมีขนาดเล็ก
เล็ก มีกลีบดอก 6 กลีบ แต่ละช่อมีทั้ง
ดอกตัวผู้และดอกตัวเมีย ดอกตัวผู้อยู่
ปลาย ดอกตัวเมียอยู่ตรงโคน ผลกลม
ขนาดใหญ่ เปลือกนอกผิวเรียบ

แหล่งที่พบ

ปลูกกันแพร่หลายทั่วไปเป็นสวนหรือปลูกแซม
ปนกับพืชอื่น

ประโยชน์

เปลือกต้น เผาไฟนำเอาเอ้าแปรงฟัน
แก้อาการปวดฟัน

เปลือกผล เปลือกผลแก่ที่แห้งทำยาแก้

อาเจียน โรคกระเพาะ และห้ามเลือดกำเดา

เนื้อ เคี้ยวเอาน้ำมันเป็นยาบำรุง

ขับพยาธิ แก้ไข้กระหายน้ำ ขับปัสสาวะ

มะลิ

(Arabian Jasmine)

Jasminum sambac Ait.

ชื่อวงศ์

OLEACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงไม่เกิน 2 เมตร
แตกกิ่งก้านสาขามาก กิ่งอ่อนมีขนสั้นๆ
ใบเดี่ยวออกตรงข้ามกัน ขอบใบเรียบ
ดอกเดี่ยวหรือออกเป็นช่อละ 2-3 ดอก
กลีบเลี้ยงเป็นหลอดสีเขียวกลีบดอกสีขาว
มีกลิ่นหอม ผลเป็นผลสด

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับตามบ้าน หรือปลูก
เป็นไร่เพื่อเก็บดอก

ประโยชน์

ราก ใช้แก้ปวด เคล็ดขัดยอกจากการการทับ
กระแทก เลือดออกตามไรฟัน ปวดหัว รักษา
หลอดลมอักเสบใบ แก้ไข้จากอากาศ
เปลี่ยนแปลง ปวดท้อง แน่นท้อง ท้องเสีย
พอก แก้ฟกช้ำ แผลเรื้อรัง โรคผิวหนัง บำรุง
สายตา ช่วยขับน้ำนมดอก แก้บิด ปวดท้อง
แผลเรื้อรัง เยื่อตาอักเสบ ปวดหูชั้นกลาง
น้ำแช่ดอกใช้แต่งกลิ่นทำให้ชุ่มชื้น บำรุงหัวใจ

- ส่วนที่เป็นพิษ รากมะลิกินมากไปอาจทำให้สลบได้

มะลิใส่เก้ , มะลิวัลย์

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Jasminum nervosum

ชื่อวงศ์

OLEACEAE

ลักษณะ

ไม้เถาเลื้อยขนาดยาวประมาณ 3-4 เมตร
ใบเดี่ยวเรียกว่า ใบมะลิ ดอกเดี่ยวมีกลีบดอก
สีขาวเรียวยาว และมีกลิ่นหอม

แหล่งที่พบ

พบขึ้นตามป่าเบญจพรรณ
และนิยมปลูกเป็นไม้ซุ่มประดับ

ประโยชน์

ราก มีรสจืดเย็น ใช้ถอนพิษ
ดอก มีกลิ่นหอม ผสมปรุงเป็นยาหอม แก้ไข้
แก้ร้อนใน

โมกบ้าน

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Wrightia religiosa Benth.

ชื่อวงศ์

APOCYNACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 2-3 เมตร
ลำต้นเรียบ มีจุดสีขาวประอยู่ทั่วไป ใบเดี่ยวขอบใบ
เรียบ ดอกออกเป็นช่อ แต่ละช่อมีดอกราว
4-8 ดอก กลีบดอก 5 กลีบสีขาว มีกลีบรองดอก
โคนกลีบเชื่อมติดกันเป็นหลอด
ผลเป็นฝักภายในมีเมล็ดจำนวนมาก

แหล่งที่พบ

ขึ้นตามป่าดงดิบ และป่าเบญจพรรณที่ขึ้น

ประโยชน์

ราก ประุงเป็นยารักษาโรคผิวหนังจำพวกโรคเรื้อน

ยอ

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Morinda citrifolia Linn.

ชื่อวงศ์

RUBIACEAE

ลักษณะ

พืชรูปร่างต้นขนาดเล็ก สูงประมาณ 5 เมตร

ลำต้นมีสีน้ำตาลเทาเรียบ ใบเดี่ยวออกเป็นคู่

ตามข้อ ขอบใบเป็นคลื่น ดอกออกเป็นช่อ

ตามง่ามใบ ดอกย่อยขนาดเล็ก มีกลีบดอกสี

ขาว ผลกลมรีเป็นตุ่มรอบๆ ผลอ่อนสีเขียว

เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง

แหล่งที่พบ

พืชพื้นเมืองของเอเชียเขตร้อน นิยมปลูกตาม

บ้านและสวนแซมพืชอื่น

ประโยชน์

ราก เป็นยาระบาย ต้น ใช้เป็นส่วนผสมกับ

สมุนไพรอื่นรักษาวัณโรค

ใบ คั้นเอาน้ำสระผมฆ่าเหาได้

ทาแก้ปวดข้อ นัวมือนัวเท้า

ดอก ผสมสมุนไพรอื่นรักษาวัณโรค

ผล บำรุงธาตุ ขับลม เจริญอาหาร แก้อาเจียน

แก้เหงือกอักเสบ แก้อาเจียน

รางจืด, ยาเขียว

(Babler's Bill Leaf)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Thumbergia laurifolia Linn.

ชื่อวงศ์

THUNBERGIACEAE

ลักษณะ

ไม้เถาเลื้อยคลุมพืชอื่นๆ ใบเดี่ยวรูปไข่
ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ ใบล่างมีขนาดใหญ่กว่า
ใบที่อยู่ถัดไปทางยอด ดอกออกเป็นช่อตามข้อ ช่อ
หนึ่งมีจำนวน 3-4 ดอก ห้อยลงมา
ใบประดับหุ้มดอกสีขาวประแดง กลีบดอกใหญ่มี
5 กลีบติดกัน สีฟ้าหรือขาว ผลเป็นฝักยาประมาณ
1 เซนติเมตร เมื่อแก่จะแตกออกเป็น 2 ซีก

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามป่าดงดิบ ป่าละเมาะหรือทุ่งหญ้า

ประโยชน์

รากและเถา แก้วร้อนในกระหายน้ำ
แก้พิษร้อน ถอนยาเบื่อเมาต่างๆ
ราก เข้ายารักษาโรคอักเสบ
ปวดบวม ทั้งต้น เข้ายาแก้โรคมะเร็ง
ใบ ในมาเลเซียคั้นน้ำจากใบกินแก้
โรคประจำเดือนผิดปกติ หยอดหู
ใบพอกแก้ปวดบวม

ลูกใต้ใบ, หญ้าใต้ใบ, มะขามป้อมดิน

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Phyllanthus amarus Schum&Thonn.

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกสูงประมาณ 1-2 ฟุต ทุกส่วนมี
รสขม ลำต้นเรียบแตกกิ่งก้านสาขามาก
ใบเดี่ยวเรียงสลับกัน ใบมน ก้านใบสั้น
ดอกขนาดเล็กแยกเพศอยู่คนละดอก
ดอกเพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าดอกเพศผู้ประมาณสองเท่า
ผลรูปกลมเป็นขนาดเล็ก

แหล่งที่พบ

วัชพืชที่พบขึ้นอยู่ตามที่
รกร้าง ริมข้างทางและสนามหญ้าทั่วไป

ประโยชน์

ราก ฝนกับน้ำข้าวข้าวกินแก้โรคดีซ่าน และ
ประจำเดือนไหลไม่หยุด

ต้น ต้มกินเป็นยาระบาย ขับปัสสาวะ บำรุง
ร่างกาย แก้ดีซ่าน อาการบวมตามร่างกาย

ทางเดินปัสสาวะอักเสบ ปวดท้อง ช่วยย่อย

อาหาร น้ำต้มเปลือกกินเป็นยาระบาย

ใบ น้ำต้มใบ แก้ปวดท้อง ลดไข้

ขับนิ่วในไต ขับปัสสาวะ ตาเป็นยาพอกบาดแผล
แก้บวมน้ำ

ว่านกาบหอยใหญ่

(Oyster Plant)

ชื่อวิทยาศาสตร์

ชื่อวิทยาศาสตร์

Rhoeo discolor Hance

ชื่อวงศ์

COMMELINACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกลักษณะเป็นกอ ใบเรียวยาว
ปลายแหลม มีกาบที่โคน และเรียงซ้อนกัน ด้านล่าง
ของใบมีสีม่วง ดอกออกเป็นช่อที่โคนใบ มีใบ
ประดับรูปรีขนาดใหญ่ กลีบดอกมี 3 กลีบ
สีขาว ผลรูปไข่แห้ง เมื่อแก่จะแตกเป็น 3 ช่อง

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปอเมริกากลาง นิยมปลูก
เป็นไม้ประดับกันอย่างแพร่หลาย

ประโยชน์

ใบ แกะโอ เจ็บคอ แก้กษหายน้ำ
ฟกช้ำภายใน

ว่านเขี้ยวหมันปี

(Dumb Cane)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Dieffenbachia seguine Schott

ชื่อวงศ์

ARACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุก ขนาดสูงราว 70 เซนติเมตร
ใบเดี่ยวเป็นแผ่นใหญ่รูปรีเว้า ปลายใบแหลม
ขอบใบเรียบ บางพันธุ์มีสีขาวบนพื้นเขียว
ช่อดอกเป็นแท่งยาว มีกาบหุ้ม ส่วนล่าง
ของกาบดอกโอบช่อดอกเอาไว้ สีส้มหรือแดง

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ใบ บดพอกแก้อาการเคล็ด บวม รักษาโรค
ข้ออักเสบ บวม พอกฝี

***ส่วนที่เป็นพิษ** ต้นและใบ มีสารที่ทำให้เกิด
อาการระคายเคืองต่อผิวหนังอย่างรุนแรง
ทำให้อักเสบบวมแดง ถ้าเคี้ยวกินเข้าไปจะทำให้
ปากลิ้นบวมจนพูดไม่ได้

ว่านธรณีสัณ

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Phyllanthu pulcher Wall. exMuell.Arg.

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดเล็กสูงไม่เกิน 1.5 เมตร ลำต้นกลม
สั้น ปกคลุมด้วยขนสีน้ำตาล ใบเดี่ยวเรียง
สลับกันซ้ายขวา ดอกเดี่ยวออกตามง่ามใบและ
ปลายกิ่ง ดอกเพศผู้และดอกเพศเมียแยกกัน
ผลค่อนข้างกลม สีน้ำตาลมีก้านผลยาว

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามป่าดงดิบ ตามสวนผลไม้

ประโยชน์

ต้น น้ำต้มทั้งต้นกินแก้ปวดท้อง ใช้ล้างตา
ทาผิวหนังแก้ฝีอักเสบ ทาท้องเด็กช่วยให้ไต
ทำงานปกติ
ใบ ตำพอกเหงื่ออกแก้ปวดฟัน พอกฝี อาการ
บวมและคันตามผิวหนัง

ว่าน มหากาฬ

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

*Gynura pseudochina*DC.

ชื่อวงศ์

COMPOSITAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกมีหัวอยู่ใต้ดิน ใบขนาดใหญ่คล้ายใบ
ผักกาดแผ่คลุมดิน ใบหนา ขอบใบหยัก
ใบอ่อนมีสีม่วง ก้านใบที่แก่จะเปลี่ยนเป็นสีขาว
บางพันธุ์มีสีเขียวล้วน แดงเรื่อ ๆ และแดงจัด
ดอกคล้ายดาวเรือง ขนาดเล็กสีเหลือง
มีก้านชูดอกยาว

แหล่งที่พบ

ปลูกเป็นไม้ประดับกันทั่วไป
ขยายพันธุ์ง่าย โดยการแยกหน่อ

ประโยชน์

ใบ โขลกผสมกับเหล้า ใช้พอกฝี ถอนพิษ
รักษาอาการปวดแสบปวดร้อน
หัว ดับพิษร้อน รักษาไข้ พิษอักเสบ

วุ้นหางจระเข้

(Aloe)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Aloebarbadensis Mill.

ชื่อวงศ์

LILIACEAE

ลักษณะ

พืชจำพวกวุ้นที่มีใบหนาอวบน้ำ สูงประมาณ

1 เมตร โคนใบ กว้าง ปลายใบเรียวแหลม

ขอบใบเป็นหนาม ภายในใบมีวุ้นใสสีเขียวอ่อน

ดอกออกเป็นช่อ ตรงกลางกอก้านชูดอกยาว

ดอกสีส้ม ลักษณะเป็นหลอด ทอยบานจากดอก
ล่างขึ้นไปยังปลาย

แหล่งที่พบ

พืชพื้นเมืองของแอฟริกา ปลูกเป็นไม้ประดับ

ตามบ้านเพื่อนำเอาวุ้นมาทำยา หรือปลูกเป็น

พืชไร่

ประโยชน์

ทั้งต้น ใช้คองเหล้าช่วยขับน้ำคาวปลา ใบ ตำ

ผสมเหล้า พอกรักษาฝี วุ้นจากใบใช้ทา

ผิวหนังรักษาแผลไหม้ต่างๆ วุ้นจาก**ใบสด** ผลิต

เป็นเครื่องสำอาง เช่น แชมพู ครีมกันแดด

โลชั่น สบู่ ใช้ทาแก้ฝ้า จุดด่างดำบนใบหน้า

หรือทำวุ้นลอยแก้ว

ว่านหางช้าง

(Black Berry Lily)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Belamcanda chinensis DC.

ชื่อวงศ์

IRIDACEAE

ลักษณะ

ลำต้นเป็นกอขนาดสูงประมาณ 1 เมตร

มีเหง้าและรากฝอยจำนวนมาก ใบเรียวยาว

ออกสลับกัน 2 แถว ลักษณะเป็นแผ่นแบน

ปลายใบแหลม ดอกออกเป็นช่อตรงปลายยอด

กลีบดอกมี 5 กลีบ สีเหลืองส้มแต้ม

ด้วยจุดสีแดง ผลยาวมี 3 พู เมื่อสุกจะแตกออกภายใน

มีเมล็ดกลมสีดำ

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามป่าภูเขา นิยมนำมาปลูกเป็นไม้

ประดับ

ประโยชน์

ใบ เป็นยาระบาย รักษาโรคผิวหนัง

เหง้า บดเป็นผง ใช้เป่าคอ คั้นน้ำใช้ทา

ภายนอก รักษาอาการไอ เจ็บคอ ฝี คางทูม

ผื่นคัน

ว่านหางนาค, ลิ้นมังกร

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Sansevieria trifasciata Prain.

ชื่อวงศ์

AGAVACEAE

ลักษณะ

ลำต้นเป็นกอ มีใบโผล่พื้นผิวดินขนาดสูงราว 50 เซนติเมตร ใบเรียวยาวแข็ง มีลายคล้ายลายเสือสีเขียวปนเหลืองและขาว ดอกออกเป็นช่อตั้งตรงแทงขึ้นมากลางกอ ดอกมีสีขาวผลกลม เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีแดง มีอยู่ 3 พันธุ์ แตกต่างกันที่ริมขอบใบมีสีเขียวและใบสีเขียวล้วน

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามป่าเขาค่อนข้างแล้ง นิยมนำมาปลูกเป็นไม้ประดับริมรั้ว

ประโยชน์

ใบ ตำละเอียดใช้พอกปิดแผล รักษาพิษแมลงสัตว์กัดต่อย ช่วยถอนพิษแมงป่อง

สะเดาบ้าน

(Siamese Neem Tree)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Azadirachta indica var. *siamensis* Valetton

ชื่อวงศ์

MELIACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดสูง 5-10 เมตร ทุกส่วนมี
รสขม เปลือกต้นสีน้ำตาลเป็นร่องลึกใบประกอบ
ออกเป็นคู่แบบขนนกขอบใบหยักเรียวกลับ
ยอดอ่อนสีน้ำตาลแดง ขอบใบหยัก
ดอกออกเป็นช่อสีขาว ออกดอกเมื่อใบร่วงหล่น
ผลสดรูปกลมรี

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณและนิยมปลูก
ตามสวนเพื่อเก็บดอกมารับประทานเป็น ผักจิ้ม

ประโยชน์

ใบอ่อน, ดอกตูม ใช้เป็นอาหาร

ช่วยเจริญอาหาร

ก้านใบ แก้ไข้

เปลือก แก้บิด แก้ไข้

ใบและเมล็ดแก่ ใช้กำจัดศัตรูพืช

เสลดพังพอนตัวผู้ , ข่องระอา

Barleria lupulina Lindl.

ชื่อวงศ์

ACANTHACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 1 เมตร
ตามข้อและโคนใบมีหนามสีน้ำตาล 2 คู่
ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน เส้นใบสีแดง
ดอกออกเป็นช่อตามยอดมีใบประดับ
สีน้ำตาลอมแดง เมื่อดอกบานจะโผล่พ้นใบประดับ
ออกมาครึ่งหนึ่ง กลีบดอกสีเหลืองอมส้ม
โคนดอกเป็นหลอด ตอนปลายแยกเป็น 5 กลีบ
ขนาดไม่เท่ากัน ผลเป็นฝัก

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกไว้ตามบ้านเป็นไม้ประดับและทำยา

ประโยชน์

ใบ ตำกับเหล้า คั้นเอาน้ำดื่มแก้พิษงู
กากใช้พอกแผลควรให้คนไข้กินทันทีที่ถููกกัด
นอกจากนี้ยังใช้รักษาโรคไฟลามทุ่ง แก้พิษ

แมลงสัตว์กัดต่อย แผลฝี

ราก ฝนกับสุรา ทาถอนพิษงู ตะขาบ
แมงป่อง และสัตว์มีพิษอื่นๆ

เสียด

(Redbird Cactus)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Pedilanthus tithymaloides Poit.

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงไม่เกิน 1 เมตร ลำต้นและใบ
มีน้ำยางมาก ลำต้นหักงอไปมามีสีเขียว

ผิวลำต้นเรียบ ใบเดี่ยวเรียงสลับกันซ้ายขวาและ
กิ่งแขนงสั้นๆ ดอกเพศผู้และดอกเพศเมียอยู่
บนต้นเดียวกัน กลีบดอกสีแดงรูปร่างคล้าย
รองเท้า มีกลีบดอก 5 กลีบ เรียงตัวกันสองชั้น

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในอเมริกาเขตร้อน นิยม
ปลูกตามรั้วเป็นไม้ประดับกันแพร่หลาย
เพราะทนแล้ง ขยายพันธุ์ง่ายโดยวิธีปักชำ

ประโยชน์

ต้น น้ำยางจากต้นใช้ตัดหูด
ทาผิวหนังแก้เกื้อน แผลงักต้อย
ถ้ากินน้ำยางจะทำให้อาเจียน

หญ้าหนวดแมว, พยับแมว

(Java Tea)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Orthosiphon grandiflorus Bolding

ชื่อวงศ์

LABIATAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกขนาดสูงประมาณ
60 เซนติเมตร ลำต้นและกิ่งอ่อนเป็นสี่เหลี่ยม
ใบเดี่ยวออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน ขอบใบหยักเป็น
ฟันเลื่อย ปลายใบเรียวแหลม ดอกออกเป็น
ช่อตรงปลายยอด กลีบดอกสีขาวหรือม่วงอ่อน
ดอกบานเป็นชั้นตามช่อดอกชั้นละประมาณ
6 ดอก รูปร่างคล้ายดอกโหระพา มีเกสรเพศผู้
ยาวคล้ายหนวดแมว

แหล่งที่พบ

พืชพื้นเมืองของอินเดีย พม่าและอินโดจีน
นิยมปลูกลงแปลงเป็นไม้ประดับตาม
สวนหย่อม

ประโยชน์

ใบ รักษาโรคไต ปัสสาวะ รักรานิว และ
หนองใน คนเป็นเบาหวานใช้หญ้าหนวดแมว
ต้มน้ำดื่มช่วยลดปริมาณน้ำตาลในเลือดและ
ลดความดันโลหิตได้

หนุมานนั่งแท่น

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Jatropha podagrica Hook. f.

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มมีน้ำยางใส ขนาดสูงประมาณ

1.5-3 เมตร ใบเดี่ยวขนาดใหญ่แผ่กว้าง

ขอบใบเว้า 3 หรือ 5 แฉก ดอกออกเป็นช่อ

ตามปลายกิ่ง มีดอกย่อยหลายดอก แต่ละ

ดอกมีกลีบสีส้ม จำนวน 5 กลีบ ผลสด

สีเขียว เมื่อแก่ไม้แตกจะเปลี่ยนเป็นสีดำ

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับตามบ้านและวัด

ประโยชน์

น้ำยาง ยาพื้นบ้านล้านนา ใช้รักษาแผล

มีดบาด ช่วยห้ามเลือด รักษาฝี

เมล็ด มีพิษ

หนุมานประสาณกาย

Schefflera leucantha Viguier

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

ชื่อวงศ์

ARALIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงราว1-2 เมตร ใบเป็นใบ
ประกอบแบบนิ้วมือ มีใบย่อย 5-7 ใบ
ตรงโคนก้านใบมีหูใบ เนื้อใก่อนข้างมน ปลายใบ
เรียวแหลม ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่น ดอก
ออกเป็นช่อที่ยอด ดอกมีสีเขียวเล็ก ผลรูปไข่
อวบน้ำ ผลสุกจะเปลี่ยนเป็นสีแดง

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นพืชสมุนไพรไว้ตามบ้าน

ประโยชน์

ใบสด ทำให้ละเอียดผสมกับสุรากินแก้ไอ แก้
หอบหืด อาเจียนเป็นเลือด ตำพอกแผลช่วย
ห้ามเลือด และช่วยสมานแผล

หมอน้อย, หญ้าละออง (Purple Fleabane)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Vernonia Cinerea Less.

ชื่อวงศ์

COMPOSITAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกขนาดสูงราว 50 เซนติเมตร
ลำต้นตรงแตกกิ่งก้านเล็กน้อยและมีขนอ่อน
ปกคลุม ใบเดี่ยวออกสลับกัน มีก้านใบ ขอบใบ
หยักตื้น ดอกออกเป็นกระจุกประมาณ
20 ดอก มีสีม่วงแดง เมื่อดอกแก่เป็นผลมีขนปลิว
ไปตามลม

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามที่รกร้างริมทางทั่วไป

ประโยชน์

ทั้งต้น ช่วยลดไข้ แก้ไอ อากาศี่ชาน
ปัสสาวะรดที่นอน
ใบ รักษาบิดมีตัว กลากเกลื้อน ผื่นคันและ
โรคเท้าช้าง ดอก ลดไข้
เมล็ด ขับพยาธิเส้นด้ายและพยาธิตัวกลม
ต่าง ๆ **ราก** ขับพยาธิ แก้ท้องเสีย ตาแดง
ปวดข้อ ลดไข้ แก้ไอ

หมาก

(Areca palm)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Areca catechu Linn.

ชื่อวงศ์

PALMAE

ลักษณะ

พืชยืนต้นขนาดสูงราว 15 เมตร ลำต้นตรง

ไม่แตกกิ่งก้านสาขา ใบที่ร่วงแล้วจะมีรอย

ก้านใบเป็นเส้นใบประกอบแตกออกเป็นกระจุก

บริเวณยอด ใบย่อยเป็นเส้นตรง

ดอกออกเป็นช่อบริเวณโคนใบล่างสุด กลีบหุ้มช่อ

ดอกขนาดใหญ่ ดอกย่อยแยกเป็นดอกตัวผู้

และดอกตัวเมีย ผลเป็นรูปกลมหรือกลมรีผล

สุกจะเปลี่ยนจากเขียวเป็นแดง

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามป่าดงดิบ นิยมปลูกแซมตามสวน

ในชนบทเพื่อนำเอามาเคี้ยวกับพลู

ประโยชน์

เมล็ด ช่วยขับปัสสาวะ ปวดแน่นท้อง บิด

แผลเน่าเปื่อย ฆ่าพยาธิเปลือกผล ช่วยขับลม

ขับปัสสาวะ แก้ท้องอืดแน่น บิด ท้องเสีย

ผลอ่อน ช่วยเจริญอาหาร ขับเสมหะ

แก้เมา อาเจียน ไอ เสมอแผล

ดอกตัวผู้ เป็นยาหอม บำรุงกระเพาะ

เหืองอกปลาหม้อ, อเกร็ง

(Sea Holly)

Acanthus ebracteatus Vahl.

เหืองอกปลาหม้อดอกขาว,

Acanthus ilicifolius Linn.

เหืองอกปลาหม้อดอกม่วง

ACANTHACEAE

ชื่อวงศ์

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงราว

1 เมตร ลำต้นและใบมีหนาม ใบออกเป็นคู่

ตรงข้ามกัน ขอบใบเว้าและมีหนามแหลม

ดอกออกเป็นช่อตามยอด กลีบดอกมี

4 กลีบแยกจากกัน กลีบดอกมีสีขาวหรือม่วง

กลีบล่างแผ่กว้างและโค้งลง ผลเป็นฝักสี่

น้ำตาล ข้างในมี 4 เมล็ด

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่แถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

มาเลเซีย และไทย ขึ้นอยู่ตามบริเวณปากน้ำ

ที่เป็นแหล่งน้ำกร่อยริมฝั่งคลองและป่าชายเลน

ประโยชน์

ใบ ประคบแก้ไขข้ออักเสบ รักษาโรคผิวหนัง

ขับเสมหะ ใช้ตำพอกรักษาแผลอักเสบ

ใบอ่อน ต้มกับเปลือกอบเชยกินแก้ท้องขึ้นอืดเฟ้อ

ในอินเดียใช้ยอดและใบอ่อนปิดแผลงูกัด

ทั้งต้น เป็นยาแก้ไข้ พิษฝี หลอดลมอักเสบ

รักษา มะเร็ง ผล เป็นยาขับโลหิต **เมล็ด** ใน

สิงคโปร์ใช้แก้ไอบดเป็นผงใช้พอกฝี ขับพยาธิ ขับ

น้ำเหลืองเสีย ราก ต้มดื่มเป็นยาแก้โรคนุสวัต แก้ไอ หืด

โหระพา

(Sweet Basil)

ชื่อวิทยาศาสตร์

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ocimum basilicum Linn.

ชื่อวงศ์

LABIATAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกแตกกิ่งก้านสาขามาก ขนาดสูง
ประมาณ 50 เซนติเมตร ลำต้นและกิ่งก้าน
เป็นเหลี่ยม มีขนปกคลุมและมีกลิ่นหอม
ใบเดี่ยว ขอบใบเรียบ ดอกออกเป็นช่อตามปลาย
กิ่ง ดอกย่อยมีกลีบเลี้ยงเชื่อมติดกัน
เป็นหลอด ส่วนปลายแยกเป็น 5 กลีบ สีขาวหรือ
ม่วงแดง

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นพืชผักสวนครัว

ประโยชน์

ลำต้น ต้มกินเป็นยาแก้ปวดกระเพาะอาหาร
แก้หวัดแน่นจมูกเสียด ขับเหงื่อ ช่วยเจริญ
อาหาร ขับลม ขับเสมหะ ปวดศีรษะ ปวดข้อ
ตำละเอียดใช้พอกบริเวณฟกช้ำ แผลหนอง
เรื้อรัง แผลจากสัตว์กัดต่อย กลากเกลื่อน
เมล็ด แขน้ำกินเป็นยาระบาย
ราก เผาไฟเป็นเถ้า พอกแผลเรื้อรัง แผลหนอง

อัญชัน

(Butterfly Pea)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Clitoria Ternatea Linn.

ชื่อวงศ์

PAPILIONACEAE

ลักษณะ

ไม้เถาเลื้อยคลุมพื้นที่อื่น ลำต้นมีขนนุ่ม
ใบเป็นช่อ มีใบย่อยรูปไข่ 5 - 7 ใบ
ดอกเดี่ยวมีทั้งชนิดดอกกลาและดอกช้อนและ
มีหลายสี ได้แก่ ม่วง ฟา ขาว

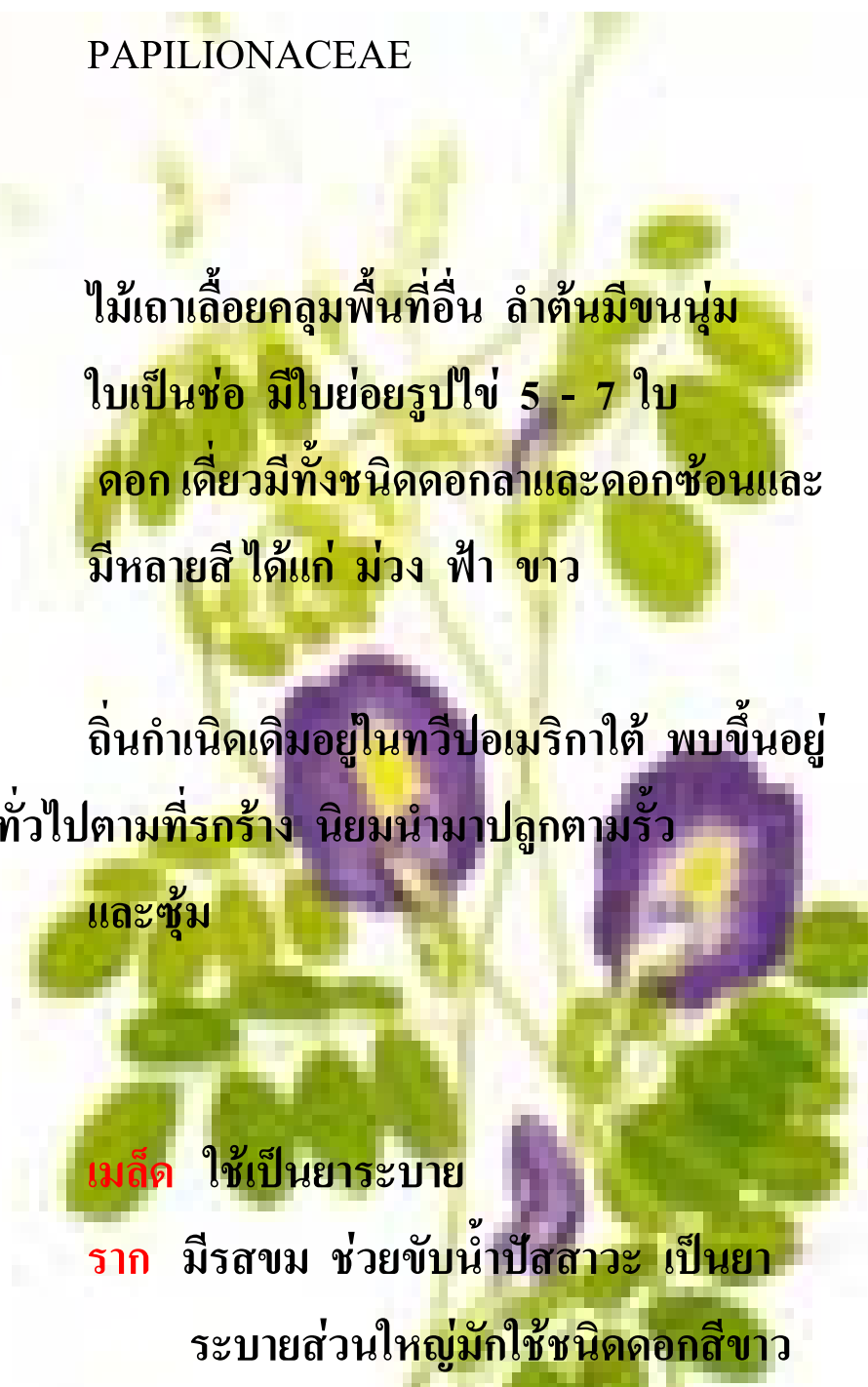
แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ พบขึ้นอยู่
ทั่วไปตามที่รกร้าง นิยมนำมาปลูกตามรั้ว
และซุ้ม

ประโยชน์

เมล็ด ใช้เป็นยาระบาย

ราก มีรสขม ช่วยขับน้ำปัสสาวะ เป็นยา
ระบายส่วนใหญ่มักใช้ชนิดดอกสีขาว

กระเช้าทอง

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Aristolochia pothier Pierre ex Lee.

ชื่อวงศ์

ARISTOLOCHIACEAE

ลักษณะ

ไม้เลื้อย ลำต้นมีขนประปราย ใบเดี่ยว เรียง
สลับรูปไข่กว้าง ขอบใบเรียบหรือหยักเว้าลึก
เล็กน้อยเป็น 3 แฉก ดอกสีน้ำตาลแดงหรือ
ม่วงน้ำตาล ออกเป็นช่อกระจุกที่ซอกใบ
ผลแห้งแตกรูปไข่

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

หัว ฝานเป็นแว่นต้มน้ำดื่มเป็นยาอายุวัฒนะ

กะทกรก, เถาสิงโต

(Stinking - Passion Flower)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Passiflora foetida Linn.

ชื่อวงศ์

PASSIFLORACEAE

ลักษณะ

ไม้เถาเลื้อยพันต้นไม้อื่น มีขนอ่อนปกคลุมทั้ง
ต้น ใบเดี่ยวออกสลับกันฐานใบโค้งคล้ายรูป
หัวใจ ปลายใบแหลมแยกเป็น 3 แฉก

ดอกเดี่ยว กลีบเลี้ยงมีลักษณะเป็นร่างแห
3 กลีบ ผลกลม เมื่อแก่จะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง
เนื้อหุ้มเมล็ดมีรสหวาน

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามที่รกร้าง ป่าละเมาะริมทางทั่วไป

ประโยชน์

ทั้งต้น ใช้ขับปัสสาวะ ขับเสมหะ

แก้ไอ และอาการบวม

ผล แก้ปวด บำรุงปอดดอก ขับเสมหะ แก้ไอ

*ส่วนที่เป็นพิษ ทั้งต้นสดมีสารพิษ

(cyanogenetic glycoside)

กินสดอาจเป็นพิษถึงตาย

เข้่มม่วง, เข้่มพญาอินทร์ (Violet Ixora)

Pseuderanthemum Andersonii Lindau

Acanthaceae

ชื่อวงศ์

ลักษณะ

เป็นไม้พุ่มเตี้ย สูงประมาณเมตรเศษ ๆ ลำต้น
เล็ก กิ่งก้านเปราะและมีสาขาไม่มากนัก
ใบยาวรี ผิวใบสาก ออกเป็นคู่ตามข้อต้น ดอก
ออกเป็นช่อตั้งตามยอดสีม่วงคล้ายดอกเข็ม
ให้ดอกตลอดปีแต่โรยเร็ว

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ป่าพบมากในป่าทางภาคใต้ของ
ประเทศไทย ขยายพันธุ์ด้วยการตอนหรือตัด
กิ่งปักชำ

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับตกแต่ง

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

คุณนายต้นสาย

(Flowering Purslane, Pussley)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Portulaca oleracea L.

ชื่อวงศ์

Portulacaceae

ลักษณะ

ไม้เลื้อยอวบน้ำ มีดอกดกและสีจัดจ้าน มีทั้ง
ชนิดดอกชั้นเดียวและดอกซ้อน แต่ดอกซ้อน
ไม่ค่อยเด่น สู้ดอกชั้นเดียวไม่ได้

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในอินเดีย ขยายพันธุ์โดย
การปักชำ

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้คลุมดิน และเป็นไม้กระถางแขวน
เพื่อความสวยงาม

คอร์ดี้เดีย (Cordia)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Cordia sebestena linn

ชื่อวงศ์

Boraginaceae

ลักษณะ

ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็กสูง 5 - 8 เมตร
ใบเป็นรูปไข่ปลายแหลม ยาวประมาณ
6 - 8 นิ้วกว้าง 3 - 4 นิ้ว ผิวสากคายมือ
ดอกออกเป็นช่อใหญ่และมักมีช่อย่อยออกมาเบียด
กัน ดอกเป็นรูปกรวยปากบาน สีแสดสดใส
มีผลสีเขียว เมื่อสุกจะเป็นสีขาวเนื้อใบนุ่ม
เป็นไม้ที่ขึ้นง่าย โตเร็วไม่เลือกดิน ชอบอยู่
กลางแจ้งและให้ดอกตลอดปี

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในแถบหมู่เกาะอินดีส-
ตะวันตกถึงบาร์เบโตสขยายพันธุ์ด้วยการเพาะ
เมล็ดและปักชำ

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับเพื่อความสวยงาม

ชบา

(Shoe Flower)

Hibiscus rosa-sinensis Linn.

MALVACEAE

ชื่อวงศ์

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงราว 2 - 3 เมตร เปลือก
 ก่อนข้าง เหนียว ใบเดี่ยว ขอบใบจักเป็น
 ฟันเลื่อย ดอกเดี่ยวมีกลีบดอก 5 กลีบ มีทั้ง
 ชนิดกลีบดอกลาและกลีบดอกซ้อน และมีสี
 แตกต่างกันอย่างมากมาย เช่น ขาว ชมพู เหลือง แดง
 ชนิดที่นิยมนำมาปลูกเป็นชนิดดอกสีแดง

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในประเทศจีน อินเดีย และ
 ฮาวาย ปัจจุบันปลูกกันทั่วไปในเขตร้อน

ประโยชน์

ราก มีสารเป็นเมือก ทาผิวหนังทำให้ชุ่มชื้น
 พอกแก้พิษ ฝีและการอักเสบ และใช้เป็นยา
 ระบาย ช่วยหล่อลื่นลำไส้ ทำยาขงคัมคดไข
 ต้มเป็นยาขับระดูตก ชาวจีนใช้ย้อมผมและ
 กัว ผสมกับน้ำมันโอสถิฟทาศีรษะบำรุงผม ใช้รับประทานเป็นอาหาร

ดาวเรือง (Marigold)

Tagetes erecta Linn.

ชื่อวงศ์

COMPOSITAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกมีอายุ 1 ปี ลำต้นตั้งตรง
ขนาดสูงประมาณ 50 เซนติเมตร
ใบมีกลิ่นฉุน ใบเป็นช่อแบบขนนกออกตรงกันข้าม
เป็นคู่ๆ ขอบใบจักเป็นฟันเลื่อย ปลายใบแหลม ดอก
เป็นกระจุก กลีบดอกสีส้มหรือสีเหลือง
ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในเม็กซิโก นิยมปลูกเป็น

แหล่งที่พบ

ไม้ดอก ไม้ประดับ

ประโยชน์

ทั้งต้น แก้ปวดท้องอย่างรุนแรง เช่น อาการ
ที่เกิดจากไส้ติ่งอักเสบ

ใบ ใช้ทาแผล ฝีต่างๆ น้ำคั้นจากใบแก้

อาการเจ็บหูตอก แก้อาการคันผิวหนัง

ตาเจ็บ ขับร้อน ขับลม ละลายเสมหะ อาการ

เวียนศีรษะ ไอหวัด ไอกรน คางทูม หลอดลม

อักเสบ และบำรุงสายตา

ตำลึง

(Ivy Gourd)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Coccinia grandis Voigt.

ชื่อวงศ์

CUCURBITACEAE

ลักษณะ

ไม้เถาเลื้อยพันหรือคลุมพืชอื่น ลำต้นขนาดเล็ก เรียบมีมือเกาะไม่แตกแขนงใบเดี่ยวเรียงสลับกัน โคนใบเว้าเป็นรูปหัวใจ ขอบใบหยัก เล็กน้อย ดอกสีขาวออกเดี่ยว ดอกเพศผู้และเพศเมียออกแยกต้นกัน ผลรูปท่อนกลมคล้ายไข่ ถักรอก เมื่อผลสุกมีสีแดง

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ทั่วไป ตามที่รกร้างริมทางเรือกสวนไร่นา

ประโยชน์

ราก นำไปต้มใช้กินเป็นยาลดไข้ แก้อาเจียน ผลของเปลือกรากใช้เป็นยาระบาย

น้ำยางจากต้น ใช้ถอนพิษ หยอดตาแก้อักเสบ น้ำยางจากต้น **รากและใบ** กินแก้

โรคเบาหวานใบ ต้มตัวผู้ใช้ผสมเป็นยาเขียว ช่วยลดไข้ ขับเสมหะ แก้ปวดแสบปวดร้อน

ดอก ตำเป็นยาทาแก้คันผลอ่อน ใช้

รับประทานได้เมล็ด ตำกับน้ำมะพร้าวใช้ทาแก้หิด

นางแย้ม

(Burma Conehead)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Volkameria fragrans Vent.

ชื่อวงศ์

VERBENACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 2 เมตร

ลำต้นตั้งตรง มีขนปกคลุมเล็กน้อย ใบเดี่ยว

ขนาดใหญ่ ออกสลับตามข้อ ขอบใบจักก้าน

ใบยาว ดอกออกเป็นช่อตรงส่วนยอดของต้น

อัดตัวกันเป็นกลุ่มแน่น กลีบดอกสีขาว

อมชมพู มีกลิ่นหอม กลีบเลี้ยงสีแดง

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่ตามป่าดิบชื้น และป่าเบญจพรรณ

ทั่วไป นิยมนำมาปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ใบ ตำพอกแก้โรคผิวหนัง ผดผื่นคัน

ราก ประคบเป็นยาแก้ปวดข้อ เหน็บชา

ริดสีดวงทวาร แก้หลอดลมอักเสบ ขับระดูขาว

กระดูกสันหลังอักเสบเรื้อรัง

บานไม่รู้โรย

Globe Amaranth

ชื่อวิทยาศาสตร์

Gomphrena Globosa Linn.

ชื่อวงศ์

AMARANTHACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกขนาดสูงประมาณ 50 เซนติเมตร

ลำต้นตั้งตรง กิ่งอ่อนมีขนอยู่ทั่วไป ใบเดี่ยว

ออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน ใบรูปยาว ปลายใบมน

โคนใบแหลม ขอบใบเรียบ พื้นใบมีขนปกคลุม

ทั้งสองด้าน ดอกออกเป็นกระจุกกลม

ประกอบด้วยดอกเล็กๆ มากมาย ดอกมี

3 สีคือ ขาว แดง ชมพู

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในทวีปอเมริกากลางและ

อเมริกาใต้ นิยมปลูกเป็นไม้ประดับกัน

แพร่หลาย

ประโยชน์

แพทย์แผนโบราณใช้ชนิดดอกสีขาว ทั้งต้น

ต้มเอาน้ำรับประทาน รักษาโรค หนอง

ใน ขับปัสสาวะ นิ่ว

พลากรอง

(*Lantana*)

Lantana camara Linn.

ชื่อวงศ์

VERBENACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มกึ่งเลื้อย มีกลิ่นฉุน ใบเดี่ยวมีขนออก
ตรงกันข้ามดอกออกเป็นกระจุกคล้ายร่ม
กลีบดอกย่อยสีชมพู แดง ส้ม เหลือง หรือขาว

แหล่งที่พบ

พบขึ้นตามป่าละเมาะ นิยมนำมาปลูกเป็นไม้
ประดับตามรั้ว

ประโยชน์

ราก แก้หวัด เป็นไข้ ปวดฟัน ฟกช้ำจากการ
กระแทก

ใบ ช่วยขับลม แก้แผลผื่นคัน เป็นยาบำรุง
ทำให้อาเจียน

ดอก แก้อักเสบ ห้ามเลือด ปวดท้องอาเจียน
ผื่นคัน รอยฟกช้ำจากการกระแทก

ทั้งต้น แก้ไข้ ประคบรักษาไขข้ออักเสบ หิด

ไผ่ (Bamboo)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Bambusa spp.

ชื่อวงศ์

GRAMINEAE

ลักษณะ

ไผ่ยืนต้น ตั้งตรงและแตกหน่อออกเป็นกอ
บางพันธุ์มีหนามตามลำต้นมาก และบางพันธุ์
มีน้อย ใบเดี่ยวรูปยาว ปลายใบแหลม ผิวใบมีขน
อ่อน ดอกออกเป็นช่อ เมื่อดอกแห้งต้นก็
จะตายไป

แหล่งที่พบ

พบขึ้นตามป่าเบญจพรรณทั่วไป บางพันธุ์ที่
ลำต้นสวยงาม นิยมนำมาปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ใบ ประุงเป็นยาขับระดู
ยอดไผ่ ช่วยขับปัสสาวะ
ราก แก้ไข้ไทฟอยด์ ขับปัสสาวะ หรือผสม
สมุนไพรชนิดอื่นแก้โรคหนองใน
ประโยชน์อื่น ๆ ของต้นไผ่ ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ ทำ
รั้ว กระบอกลี้น้ำ เผาข้าวหลาม เป็นต้น

ไผ่น้ำเต้า

(Buddha's belly bamboo)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Bambusa ventricosa McClure.

ชื่อวงศ์

GRAMINEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกอายุหลายปีเป็นไม้พุ่มเป็นกอสูง
ประมาณ 2 - 3 เมตรลำต้นตั้งตรง กลมเป็น
ทรงกระบอกกลวงขนาด 3 - 5 ซม. ผิวเกลี้ยง
ต้นอ่อนสีเขียวอ่อน ต้นแก่สีเขียวอมเหลือง ไม้
มีหนาม เนื้อแข็ง มีข้อปล้องชัดเจน และ
ค่อนข้างถี่ มีเหง้าใต้ดินสั้น ใบเดี่ยวเรียงสลับ 2 แถว ใบรูปหอก
กว้าง 1.5 - 3 ซม. ยาว 8 - 20 ซม. ปลายใบแหลมโคนใบสอบ
ขอบใบเรียบคม ผิวใบด้านบนเรียบเป็นมันสีเขียว ด้านล่างหยาบ

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นจุดเด่นตามมุมอาคาร ริมหาด
หรือเป็นฉากหลัง บังสายตาใช้ประดับสวน
ทรงพุ่มสวย ควรตัดกิ่งโคนต้นให้เห็นลำต้น
ชัดเจน ทนน้ำท่วมขัง

ประโยชน์

หน่อ สามารถนำมาทำอาหารรับประทานได้
ใบ นำมาปรุงเป็นยาขับฟอกโลหิต ระดูที่เสีย

แพรเซียงไฮ้

(Rose Moss,Sun Plant)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Portulaca grandiflora Hook. F.

ชื่อวงศ์

PORTULACACEAE

ลักษณะ

ไม้เลื้อยอวบน้ำอยู่ได้นานหลายปี ใบเป็นแท่ง

กลมยาวปลายแหลม สีเขียวมัน ดอก

ออกเป็นช่อกระจุกอยู่ที่ปลายก้าน มีทั้งดอก

ซ้อนและชั้นเดียว กลีบของดอกบางมีสีขาว

ชมพู แดง ม่วง ส้ม และเหลือง ดอกบานช่วง

เช้าและหุบช่วงบ่าย

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในอเมริกาใต้ บราซิล

อาร์เจนตินา และอุรุกวัย ขยายพันธุ์ด้วยการ

ปักชำ เลี้ยงดูง่ายให้ดอกตลอดปี ขึ้นได้ในดิน

ทุกประเภทแม้แต่ดินทราย

ประโยชน์

ใช้ปลูกเป็นพืชมคลุมดิน และปลูกเป็นไม้

กระถางแขวนประดับตกแต่งให้เกิดความ

สวยงาม

พลับพลึง

(Crinum Lily)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Crinum asiaticum Linn.

พลับพลึงดอกขาว

Crinum Amabile Donn.

พลับพลึงดอกแดง

ชื่อวงศ์

AMARYLLIDACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุก มีหัวอยู่ใต้ดิน ลำต้นกลมสูง

ประมาณ 30 เซนติเมตร ใบแตกออกรอบต้น

ขนาดใหญ่เรียวยาว ขอบใบเรียบ ปลายใบ

แหลม อวบน้ำ ดอกออกเป็นช่อ มีก้านช่อดอก

ยาว กลีบดอกสีขาวมีกลิ่นหอม โคนกลีบดอก

ติดกัน ปลายแยกออกเป็นกลีบเรียงยาว 6

กลีบ ผลสีเขียวค่อนข้างกลม ส่วนพลับพลึง

ดอกแดงมีใบขนาดใหญ่กว่า กลีบดอกสีขาวมี

แถบสีแดง

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ ชอบดินชื้นแฉะ

ประโยชน์

ใบ นำเอามาอย่างไฟพันแก้ฟกช้ำ บวม เคล็ด

ขัดยอก ใช้อยู่ไฟหลังคลอด ต้มรับประทานทำให้

อาเจียนหัว มีรสขม ในอินเดียใช้เป็น

ยาระบาย ขับเสมหะ รักษาโรคเกี่ยวกับน้ำดี

เมล็ด เป็นยาระบาย ขับปัสสาวะ เป็นยาบำรุง

พุดฝรั่ง, พุดซ้อน, พุดสวน พุดสา, พุดป่า (Crepe Jasmine, East Indian Rosebay)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Tabernaemontana divaricata (L.)

R. Br. ex Roem. et Schult.

ชื่อวงศ์

APOCYNACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มสูง 1.5 - 2.5 เมตร ทุกส่วนมีน้ำยาง
สีขาว ใบเดี่ยวเรียงตรงข้าม ปลายและโคนใบเรียว
แหลมสีเขียวเข้มเป็นมัน ดอกสีขาว ออกเป็นช่อกระจุก
ที่ปลายกิ่ง ช่อย่อยมีดอกย่อย 2 ดอก ใบประดับ
รูปสามเหลี่ยมแคบ กลีบเลี้ยง 5 กลีบเชื่อมติดกัน
เล็กน้อย กลีบดอกเชื่อม ติดกันเป็นหลอดรูป
ทรงกระบอกสีขาว ปลายแยกเป็น 5 แฉก รูปไข่กลับบิด
เบี้ยว ช่อนเวียนเป็นกังหันมีกลิ่นหอม ผลเป็นฝักคู่
เมล็ดรูปกระสวย เบี้ยวสีน้ำตาลมีเยื่อหุ้มสีส้มสด

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกกันทั่วไปตามสวนสาธารณะ บริเวณ
วัดและสถานที่ราชการ

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับ ดอกตูมใช้ร้อยมาลัย

พุดพิชญา

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Wrightia Antidysenterica R. Br.

ชื่อวงศ์

APOCYNACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มสูง 1.5 - 2 เมตร กิ่งก้านสีน้ำตาลแดง
ใบเดี่ยวเรียงตรงข้าม รูปใบหอกแกมรูปรี
ปลายใบเรียวแหลมสั้นหรือเป็นติ่ง โคนใบ
แหลมถึงกลม หลังใบสีเขียว ท้องใบสีเขียวอ่อน
เส้นใบนูนเด่นชัดด้านท้องใบ มีขนที่ขอบก้าน
ดอกสีขาว ออกเป็นช่อกระจุกที่ปลายกิ่ง ดอก
ย่อย 1 - 7 ดอก กลีบเลี้ยงสีเขียวอ่อนปนเหลือง
โคนเชื่อมติดเป็นถ้วยสั้น ๆ ปลายแยกเป็น
5 แฉกกลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นหลอดแคบยาว
สีขาว ปลายแยกเป็นริ้ว 2 - 5 ริ้ว

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกกันทั่วไปตามสวนสาธารณะ บริเวณ
วัดและสถานที่ราชการ

ประโยชน์

ใช้เป็นไม้ประดับในที่แสงแดดจัด

รัก

(Crown Flower)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Calotropis Gigantea R. Br. ex Ait

ASCLEPIADACEAE

ชื่อวงศ์
ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงราว 2 - 3 เมตร ต้นมียางขาว
ดอกออกเป็นช่อมีก้านช่อดอกยาว กลีบดอก

มี 5 กลีบ ลักษณะคล้ายมงกุฏ สีม่วงหรือขาว ผล
เป็นฝัก เมื่อแก่จะแตกออกตามความยาว
เมล็ดแบนสีน้ำตาลมีขนขาวเป็นกระจุก

แหล่งที่พบ

พบแพร่กระจายอยู่ตามที่รกร้าง ริมทางทั่วไป

ประโยชน์

ยางจากต้นและใบ มีฤทธิ์เป็นยาถ่ายอย่างแรง

แก้ปวดฟัน ปวดหู ขับพยาธิ แก้กลากเกลื้อน

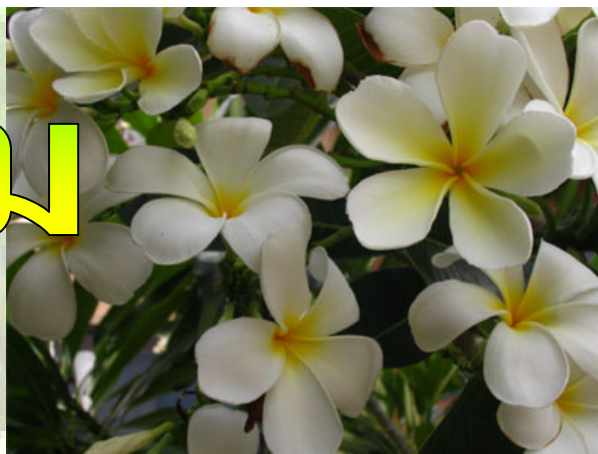
เปลือก ทำให้อาเจียนดอก ช่วยย่อยอาหาร

แก้ไอ แก้หวัดหืด

เปลือกราก แก้บิด ช่วยขับเหงื่อ ขับเสมหะ

ทำให้อาเจียน

ลั่นทม

ชื่อวิทยาศาสตร์

Plumeria acutifolia Poir.

APOCYNACEAE

ชื่อวงศ์
ลักษณะ

ไม้พุ่มยืนต้นแตกกิ่งก้านมาก กิ่งอวบน้ำเปราะ

หักง่ายและมียางสีขาว ใบเดี่ยว ดอกออกเป็น

ช่อกลีบดอก 5 กลีบเรียงซ้อนกันสีขาวด้าน

นอกสีชมพูเรื่อ ๆ

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกกันทั่วไปตามสวนสาธารณะ บริเวณ

วัดและสถานที่ราชการ

ประโยชน์

เปลือกราก เป็นยาถ่าย รักษาโรคหนองใน

ไขข้ออักเสบ ขับลม

เปลือกต้น ผสมน้ำมันมะพร้าว น้ำมันเนยและ

ข้าวแกล้ท้องเดิน ขับปัสสาวะ ยาต้มเปลือกเป็น

ยาถ่าย ขับระดู แก้ไข้โคโนเรีย

ยางจากต้น รักษาโรคไขข้ออักเสบ และเป็นยา

ถ่าย**เนื้อไม้** ใช้แก้ไอ ขับพยาธิ**ดอก** ใช้ร่วมกับ

พลู แก้ไข้มาลาเรีย**ใบ** ลนไฟพอกแก้ปวดบวม

เล็บครุฑ, ครุฑแผ่กิ่ง

ชื่อวิทยาศาสตร์

Polyscias fruticosa Harms.

ชื่อวงศ์

ARALIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงราว

2 เมตร ลำต้นส่วนยอดมีสีเขียวอมน้ำตาล

แต่มักด้วยรอยตกกระสีน้ำตาล ตามกิ่งมีรู

อากาศ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก

ติดกับกิ่งแบบบันไดเวียน ใบย่อย

มีรูปร่างและขนาดแตกต่างกัน ขอบใบหยัก

ลึกแบบฟันเลื่อย ปลายใบเรียวแหลม เส้นใบ

เห็นได้ชัดเจน ดอกออกเป็นช่อและติดกัน

เป็นกระจุก

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ใบ ใช้พอกแก้ปวด

ทั้งต้น เป็นยาฟาดสมาน แก้ไข้

ราก นำต้มใช้เป็นยาขับปัสสาวะ

ชุดชมช่วยขับเหงื่อระงับประสาทและปวดข้อ

สารภี

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Mammea siamensis (T.Ana.)

ชื่อวงศ์

GUTTIFERAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดกลาง

มีความสูงประมาณ 10 เมตร ใบเดี่ยว

สีเขียวเข้ม ใบอ่อนเป็นมัน ลักษณะหนาและ

เหนียว ลำต้นมียางสีเหลือง ดอกออกเป็น

กระจุกจำนวน 2-5 ดอก ก้านดอกสีขาว ดอก

บานมีกลิ่นหอม ดอกตูมกลมกลีบดอกสีขาว

นวลเกสรตัวผู้สีเหลือง

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดในไทย พบขึ้นอยู่ตามป่าเบญจ

พรรณป่าดงดิบ และนิยมนำมาปลูกตาม

สวนสาธารณะ บริเวณวัด

ประโยชน์

ดอก ที่เริ่มบานช่วยขับลม บำรุงหัวใจ ประ

เป็นยาแก้ร้อนใน เข้ายาลม บำรุงปอด

ส้มจี๊ด

(Calamondin,
China Orange, Golden Lime)

ชื่อวิทยาศาสตร์

X Citrofortunella microcarpa

(Bunge) Wijnands

ชื่อวงศ์

RUTACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดเล็กไม่ผลัดใบ

สูง 2 - 7.5 เมตร ลำต้นพอมมีหนาม

เล็กน้อย กิ่งก้านตั้งขึ้น ใบเดี่ยวเรียงสลับ

รูปไข่กว้างหรือรูปรี ปลายใบเว้ามน โคน

ใบแหลม ขอบใบเป็นคลื่นเล็กน้อย หลังใบ

เขียวเข้มเป็นมัน ท้องใบสีเขียวอ่อน

ดอกสีขาว ออกเป็นช่อกระจุกที่ซอกใบ กลิ่น

หอม ผลรูปเกือบกลม เปลือกเหลือง

แกมเขียวเปลือกบางลอกง่าย มีต่อม

น้ำมันมากมีเนื้อนุ่ม 6 - 10 กลีบ

รสเปรี้ยว เมล็ดเล็กมีได้ถึง 11 เมล็ด

นิยมปลูกเป็นไม้ผลตามสวนและ

บ้านเรือนที่อยู่อาศัย

แหล่งที่พบ

ประโยชน์

น้ำจากผล ใช้แทนมะนาว ทำแยมพู

ยาระงับกลิ่นกาย ยาแก้ไอ ยาถ่ายและอื่น ๆ

ต้น ปลูกเป็นไม้กระถางดูผลสวยงาม

สับปะรด

(Pine Apple)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ananas Comosus Merr.

ชื่อวงศ์

BROMELIACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุก ลำต้นสั้นอยู่ใต้ดิน ใบเรียวยาวไม่มีก้านใบ ขอบใบมีหนาม ดอกออกเป็นช่อที่ยอด มีดอกหนาแน่น ก้านช่อดอกขนาดใหญ่ แต่ละดอกมีกลีบดอก 3 กลีบ ผลเกิดจากช่อดอกทั้งช่อเจริญร่วมกัน มีใบเป็นกระจุกที่ปลายผลเรียกว่า ตะเกียง

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ทางตะวันออกของทวีปอเมริกาใต้ ปัจจุบันปลูกเป็นพืชไร่เศรษฐกิจที่สำคัญ

ประโยชน์

ผล ระวังอาการอักเสบ อาการบวม ทำให้แผลหายเร็ว กัดเสมหะ ย่อยอาหาร เป็นยาระบายอ่อน ๆ แก้กักปิดลักเปิด ย่อยเนื้อให้นุ่ม

ผลอ่อน ขับปัสสาวะ แก้โรคหนองใน กามโรค ขับพยาธิในเด็ก

น้ำจากใบ เป็นยาขับพยาธิ

เหง้าและตะเกียง เป็นยาต้ม ขับปัสสาวะ แก้นิ่ว ขับระดู

สับปะรดสี

(Urn Plant)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Aechmea fasciata

ชื่อวงศ์

BROMELIACEAE

ลักษณะ

เป็นพืชในตระกูลสับปะรด (Pineapple)

ซึ่งมีมากกว่า 2,000 ชนิด เป็นพืชล้มลุก ใบมี

สีเขียวอมเทา มีนวลขาวประอยู่ทั่วไป ใบ

รูปทรงเรียวยาวใบมีหนามแหลม ยาว

ประมาณ 2 ฟุต ใบจะขึ้นซ้อนกันคล้ายกลีบ

กุหลาบแย้มบาน ก้านดอกชูดอกใหญ่สีชมพู

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในป่าดงดิบของประเทศบราซิล

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

สับปะรดสีมีความสามารถในการดูดสารพิษ

อยู่บ้างแต่ไม่มากนัก แต่ที่น่าสนใจที่ใช้เป็นไม้

ประดับในห้องนอน เพราะมันจะดูด

คาร์บอนไดออกไซด์และคายออกซิเจนในตอน

กลางคืน

หญ้าวงช้าง

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Heliotropium indicum R.Br.

ชื่อวงศ์

BORAGINACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกขนาดสูงราว 2 ฟุต ตามลำต้นมี
ขนและแตกกิ่งก้านสาขามากใบเดี่ยวเรียงสลับ
กัน ใบกว้าง ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่น เนื้อใน
ขรุขระมีขน ดอกออกเป็นช่อที่ยอด ปลายช่อ
โค้งงอเหมือนวงช้าง มีดอกสีขาวอมฟ้าขนาด
เล็ก ผลรูปไข่ขนาดเล็ก

แหล่งที่พบ

วัชพืชที่พบขึ้นอยู่ตามที่รกร้างบริเวณดินชุ่มชื้น

ประโยชน์

ทั้งต้น แก้วโรคลักปิดลักเปิด แก้วไอ ขับ
ปัสสาวะ แก้วไข้ ดับพิษร้อน ปอดอักเสบ เจ็บ
คอในกระเพาะปัสสาวะปากเปื่อยแผล บวม
มีหนอง ตาฟาง **ใบ** ใช้พอกแผล หยอดหู **น้ำจากใบ**
รักษาสิวทำยาหยอดตาแก้ตาฟาง
ทำยากลั้วคอแก้คอเจ็บ แก้วกระหายน้ำ
ลดน้ำตาลในเลือดดอก **ราก** ใช้จำนวนน้อยเป็นยา
ขับระดู แต่ถ้าใช้มากอาจทำให้แท้งได้
ราก คั้นน้ำทำยาหยอดตา แก้วตาเจ็บตามัว

เอื้องหมายนา

Cropa Ginger, Malay GinGerb

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Coutus specious Smith

ชื่อวงศ์

CROSTACEAE

ลักษณะ

เป็นพืชล้มลุกอายุหลายปี มีหัวหรือเหง้าอยู่ใต้

ดิน ประเภทอิง ข่า ลักษณะขึ้นเป็นต้นเดี่ยว

รวมเป็นกอ ไม่มีกิ่งก้าน ต้นจะขึ้นหมุนเวียน

ไป ใบก็จะออกเวียนตามข้อรอบต้นสูงได้ถึง

2 เมตรดอกออกเป็นช่อตรงส่วนยอด มีกาบ

หุ้มดอก ดอกตูมสีแดงคล้ำ และจะค่อย ๆ

ทยอยบานครั้งละ 1 - 2 ดอกดอกเป็นรูป

กรวยปากบาน สีขาว มี 3 กลีบ

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่กระจายพันธุ์อยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนิวกินี ในประเทศไทยพบทั่วไปตาม

ชายป่าที่มีดินชุ่มชื้นทั่วทุกภาค ชอบที่ร่มรำไร

นอกจากต้นที่มีใบสีเขียวแล้วยังมีต้นใบด่างที่

กลายพันธุ์มาจากต้นเดิมขยายพันธุ์ด้วยการ

แยกหน่อ

แยกหน่อ

ประโยชน์

นำมาปลูกประดับสวน เพื่อให้ได้บรรยากาศสวน

ป่าและสวนชานน้ำ

กระดาด (Giant Taro)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Alocasia Indica Schott

ชื่อวงศ์

ARACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกจำพวกบอน มีหัวอยู่ใต้ดิน ส่วนที่
โผล่พ้นผิวดินเป็นก้านใบขนาดใหญ่กลม
ดอก มีกาบหุ้มลักษณะคล้ายดอกหน้าวัว
สีเหลืองอมเขียว บางพันธุ์มีกาบใบสีแดง
บางพันธุ์กาบสีเขียวน

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่แถบมหาสมุทรแปซิฟิก อินเดีย
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชอบขึ้นอยู่ตามที่ชื้น
แฉะ ริมแหล่งน้ำทั่วไป

ประโยชน์

หัว ตำพอกแผลเป็นหนอง ถั่นน้ำใส่แผล
กัดฝี หนองสมาณแผล และรักษามะเร็ง

กระเทียม

(Yellow Sento)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Sandoricum Indicum Cav.

ชื่อวงศ์

MELIACEAE

ลักษณะ

พืชรูปร่างต้นสูงใหญ่ ใบประกอบมีใบย่อย 3 ใบ

ใบแก่จัดจะเปลี่ยนเป็นสีแดง ดอกออกเป็นช่อ

แต่ละดอกมีขนาดเล็ก ผลมีสีเหลือง เปลือก

หนา ภายในมีเนื้อหุ้มเมล็ด สีขาวนวล มีรส

เปรี้ยวอมหวาน

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณ หรือปลูกแซมตาม

สวนผลไม้

ประโยชน์

ราก มีรสฝาดใช้แก้ท้องร่วง เป็นบิคมูกเลือด

ดับพิษร้อนใน ถอนพิษไข้

ใบสด ช่วยขับเหงื่อ ต้มอาบแก้ไข้

เปลือก รักษาโรคผิวหนัง

ผล เป็นยาฝาดสมาน

กล้วยน้ำว้า

(Banana)

Polyalthia Debilis Finet & Gagnop

ชื่อวงศ์

ANNONACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกขนาดสูง 2 - 5 เมตร ลำต้นสั้น
มาก ส่วนที่เห็นคล้ายต้นเป็นก้านใบหุ้มซ้อน

กันขนาดใหญ่ เส้นใบขนานกัน ดอกออกเป็น
ช่อห้อยลงมีกาบหุ้มสีแดงม่วง ดอกย่อยติดกัน
เป็นแผง ดอกที่ฐานเป็นดอกตัวเมียส่วนปลาย
เป็นดอกตัวผู้ เมื่อดอกตัวเมียเริ่มเจริญเป็น
ผล ดอกตัวผู้จะเริ่มร่วงหล่นไป ช่อดอกเจริญ
เป็นเครือกล้วย

แหล่งที่พบ

ปลูกเป็นพืชไร่เพื่อเก็บผลและใบ นอกจากนี้ยัง
พบขึ้นตามธรรมชาติในป่าดงดิบที่ชุ่มชื้นทั่วไป

ประโยชน์

ผลดิบ เป็นยาฝาดสมาน แก้ท้องเสีย ช่วย
ย่อยอาหาร รักษาแผลในกระเพาะ

ผลสุก เป็นผลไม้ช่วยระบาย บรรเทา

ริดสีดวงทวาร **ห้วปลี** แก้กโรคโลหิตจาง ลด
น้ำตาลในเลือด แก้กโรคเกี่ยวกับลำไส้

กนกกลายไทย, เอื้องทอง

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

anchezia speciosa Leonard

ชื่อวงศ์

ACANTHACEAE

ลักษณะ

เป็นไม้พุ่มที่มีใบสวยงาม ใบสีเขียวมีแถบ
เหลืองบนเส้นกลางใบและเส้นใบ ใบรูปไข่แกม
ขอบขนาน ยาวประมาณ 5 - 6 นิ้ว ใบค่อนข้าง

หนา มีดอกออกเป็นช่อตามส่วนยอด

ลักษณะเป็นหลอดสีส้มปลายบานเป็น 5 กลีบ
สั้น ๆ แต่พุ่มใบจะดูเด่นกว่าจึงมักนิยมดูพุ่มใบ
มากกว่าดอก

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดจากเอกวาดอร์และเปรู ขยายพันธุ์
ด้วยการปักชำกิ่งหรือยอด ขึ้นง่าย เลี้ยงดูง่าย
มาก เป็นไม้ที่ชอบแสงมีแสงแดด ถ้าอยู่ในร่ม
ลายเหลืองจะจางลงจนเกือบกลายเป็นใบเขียว
ถ้าอยากให้เตี้ยก็ต้องคอยหมั่นตัดแต่ง แต่ถ้า
ปล่อยให้โตเต็มที่จะเป็นพุ่มใหญ่สูงได้ถึง 2 เมตร

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับตกแต่งเพื่อความสวยงาม

กะพ้อ , กะพ้อหนาม , กะพ้อบ้าน

(Spiny Licuala Palm ,
Mangrove Fan Palm)

Licuala spinosa Thunb.

(*Licuala horrida*)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

ชื่อวงศ์

ARECACEAE

ลักษณะ

เป็นปาล์มแตกกอ สูงประมาณ 3- 4 เมตร ลำ

ต้นกลมเรียว เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ

5 ซม. โคนต้นมักมีกาบใบที่ยังไม่หลุดร่วงคลุม

อยู่ ใบเป็นใบประกอบแบบนิ้วมือรูปเกือบกลม

ขนาดประมาณ 80 - 150 ซม. มีใบย่อยรูป

แถบ เป็นแฉกลึกถึงกลางใบประมาณ 17 - 21

ใบขอบก้านใบมีหนามแข็งโค้งสีน้ำตาล ดอก

ออกที่ซอกกาบใบแยกแขนงเป็นช่อดอกย่อย

3 - 4 ช่อ ผลทรงกลมรีขนาดประมาณ

1 - 1.5 ซม. เมื่อแก่สีแสดอมแดง

แหล่งที่พบ

ในธรรมชาติพบขึ้นอยู่ได้แทบทุกพื้นที่ไม่ว่าจะ

เป็นป่าชายทะเล ริมบึง

ป่าเสื่อมโทรม หรือแม้กระทั่งตามริมไร่ริมสวนที่มีการ

แผ้วถางต้นกะพ้อก็อยู่ได้ กระจายพันธุ์ในเอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ ชายแดนไทย – มาเลเซีย แหลม

มะลายู หมู่เกาะอันดามัน เกาะสุมาตรา ชวา บอร์เนียว

ฟิลิปปินส์

ประโยชน์

นิยมปลูกเป็นไม้กระถางประดับในอาคาร หรือตกแต่ง

ภูมิทัศน์กลางแจ้ง

การะเกดหนูป

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Pandanus pygmaeus Thouars.

ชื่อวงศ์

PANDANACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดเล็ก สูงได้ 1 - 2 ฟุต ขึ้นเป็นกอ
ใบสีเขียวแคบยาว ปลายแหลมแข็ง ริมขอบ
ใบและเส้นกลางใบด้านล่างมีขนยาวเป็น
แถวเหมือนฟันของใบเลื่อย ดอกมีขนาดเล็กไม่
มีกลีบ แต่มีกาบหุ้มสีครีมขาว

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่อยู่ได้ทั้งในที่แจ้งและร่มรำไร ต้องการ
ความชื้นสูง แต่ถ้าอยู่ร่มรำไรจะเขียวสวยกว่า
เป็นไม้ที่เลี้ยงดูง่ายและสวยงาม ขยายพันธุ์
ด้วยการแยกกอไปปลูก มีถิ่นกำเนิด
ในมาดากัสการ์

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับ เวลาปลูกในที่ต่างระดับ ที่
สูงกว่า หรือริมน้ำจะห้อยปรกลงมาสวยงาม

กกกรังกา,กกกลังกา

(Umbrella Plant)

Cyperusaltern

ชื่อวงศ์

CYPERACEAE

ลักษณะ

เป็นพืชที่อยู่ได้ในที่ชุ่มชื้นถึงที่ที่มีน้ำลึก
60 ซม. เป็นพืชที่อยู่ได้นานหลายปี ลำต้นเป็น
สามเหลี่ยม ภายในต้นขึ้นรวมเป็นกอ สูง
ประมาณ 1 เมตรเศษ ใบมีลักษณะใบประดับ
ช่อดอกอยู่ที่ปลายกิ่งหรือลำต้น ลักษณะคล้าย
ร่มประมาณ 10 - 25 ใบ ต่อหนึ่งก้านต้น

ดอก จะแตกแขนงตรงซอระหว่างใบ
สีเขียวอมเหลือง

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ขยายพันธุ์ด้วยการเพาะเมล็ดและแยกหน่อไป

ปลูก

ประโยชน์

ประดับสวนน้ำ ไม้กระถาง เป็นวัสดุในงาน
หัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นแหล่งหลบซ่อนตัวของ
สัตว์น้ำวัยอ่อน และมีคุณสมบัติในการบำบัด
น้ำเสีย ปรับสมดุลนิเวศวิทยา

ขนุน

(Jack Fruit Tree)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Artocarpus Heterophyllus Lamk.

ชื่อวงศ์

MORACEAE

ลักษณะ

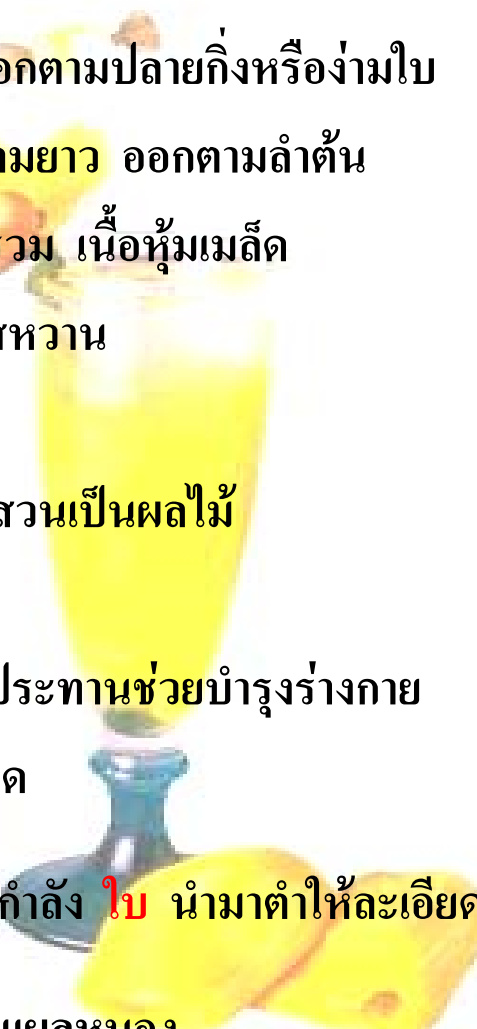
พืชยืนต้นขนาดสูงราว 20 เมตร ทั้งต้นมียาง
สีขาว ใบเดี่ยวร่วงหลุดง่าย ดอกออกเป็นช่อ
แยกเป็นช่อดอกตัวผู้และช่อดอกตัวเมีย
ช่อดอกตัวผู้จะออกตามปลายกิ่งหรือง่ามใบ
ดอกตัวเมียเป็นท่อนกลมยาว ออกตามลำต้น
และกิ่งก้านใหญ่ ผลเป็นผลรวม เนื้อหุ้มเมล็ด
สีเหลือง เมื่อสุกมีกลิ่นหอมและรสหวาน

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกไว้ตามสวนเป็นผลไม้

ประโยชน์

เมล็ด ต้มสุกรับประทานช่วยบำรุงร่างกาย
ช่วยขับน้ำนมหลังคลอด
เนื้อ ช่วยบำรุงกำลัง **ใบ** นำมาตำให้ละเอียด
บดเป็นผง รักษาแผลหนอง
ยาง ทาบริเวณบวมอักเสบ แผลมีหนอง
ต่อน้ำเหลืองอักเสบ
ราก รักษาการโรค บำรุงเลือด

ชาไก่ดำ

(Justicia Fragilis)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Justicia fragilis Wall. cv. Variegata

ชื่อวงศ์

ACANTHACEAE

ลักษณะ

เป็นไม้พุ่มที่มีกิ่งก้านและพุ่มใบแน่น กิ่งก้าน

สีม่วงเข้มเกือบดำเพราะหักง่าย ใบรูปรี ปลาย

แหลม ยาว 4 - 6 นิ้ว พื้นใบสีเขียวปนเทาเงิน

มีด่างขาวหรือขาวอมเหลือง ดอกจะออกตรง

ส่วนยอดของต้น เป็นช่อเล็ก ๆ สีขาวประม่วง

แต่ถ้าปลูกประดับมักไม่ค่อยปล่อยให้ขึ้นมีดอก

แต่มักจะตัดแต่งพุ่มเสียก่อน เพื่อไม่ให้ต้นสูง

เกินไป

แหล่งที่พบ

พบอยู่ทั่วไปในพื้นที่เขตร้อนทั่วโลก เป็นไม้ขึ้น

ง่าย เลี้ยงดูง่าย ขยายพันธุ์ด้วยการปักชำกิ่ง

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับตกแต่งเพื่อความสวยงาม

แคแสด

(African Tulip Tree)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Spathodea Campanulata Beauv.

ชื่อวงศ์

BIGNONIACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดสูงถึง
20 เมตร ใบประกอบเรียงเป็นคู่ตรงข้ามกัน
ใบย่อยมี 3 - 6 คู่ ขอบใบเรียบ ดอก
ออกเป็นช่อที่ยอด แต่ละช่อมีดอกจำนวนมาก
ดอกจะทยอยบานคราวละ 2 - 6 ดอก กลีบ
ดอกมีสีแดง - ส้ม ผลเป็นฝักรูปเรือสีดำ
เมื่อฝักแก่จะแตกออกด้านเดียว ภายในมี
เมล็ดจำนวนมาก

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในทวีปแอฟริกา นิยมปลูก
ตาม สวนสาธารณะ สถานที่ราชการ
หรือริมทางทั่วไป

ประโยชน์

เปลือก รักษาโรคผิวหนังและแผลเรื้อรัง แก้
บิด บำรุงธาตุ **ใบ** , **ดอก** ใช้พอกแผล
ดอก ใช้รักษาแผลเรื้อรัง

! 0 ความตายหงายเป็น

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Kalanchoe pinnata Pers.

ชื่อวงศ์

CRASSULACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรงขนาดสูงประมาณ

1 เมตร ส่วนใหญ่ไม่แตกกิ่งก้าน ใบเดี่ยวรูปไข่

ขอบใบจักเป็นซี่ฟันมนตื้น แต่ละรอยจักมีตาที่

สามารถออกรากและลำต้นใหม่ได้ เนื้อใบอวบ

หนา ดอกออกเป็นช่อที่ปลายยอด มีก้านช่อ

ดอกยาว ดอกสีแดงปนเขียว รูปทรงกระบอก

ห้อยลง ผลเป็นพวงมีขนาดเล็ก

แหล่งที่พบ

ขึ้นได้ในดินที่แห้งแล้ง บริเวณกลางแจ้งหรือ

มีร่มเงามักนำมาปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ใบ นำไปเผาไฟหรือตำ รักษาบาดแผลไฟ

ไหม้ น้ำร้อนลวก รักษาตาปลา วางบน

ศีรษะแก้ปวดหัว วางบนหน้าอกแก้ไอและเจ็บ

หน้าอก น้ำคั้นจากใบแก้อาการท้องร่วง หิด

อหิวาตกโรค นิ่ว ขับปัสสาวะไขข้ออักเสบ

และรักษาโรคผิวหนัง

คริสต์มาส, สองฤดู

(Christmas Flower)

Euphorbia pulcherrima Willd.

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูง 1-3 เมตร ใบกว้าง ปลายใบ
แหลมขอบใบหยัก 2-3 หยัก ดอกเป็นช่อที่
ยอด มีดอกเพศผู้และดอกเพศเมียอยู่
ภายในช่อเดียวกัน รอบช่อมีใบประดับสีแดง
ดอกมีสีเหลืองและมีเกสรตัวผู้จำนวนมาก

แหล่งที่พบ

ถิ่นเดิมอยู่ทวีปอเมริกากลาง ปัจจุบันนิยม
นำมาปลูกเป็นไม้ประดับกันแพร่หลาย ออก
ดอกในช่วงฤดูหนาว

ประโยชน์

ใบ ตำใช้เป็นยาพอกแก้โรคผิวหนัง
บางชนิด เช่น ไฟลามทุ่ง
ดอก ชงกินเป็นยาขับน้ำนม
***ส่วนที่เป็นพิษ** ยางจากต้นเป็นพิษทำให้
บาดแผลหรือเข้าตาจะเกิดการระคายเคือง
อย่างรุนแรง

เงินไหลมา

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Syngonium podophyllum

ชื่อวงศ์

ARACEAE

ลักษณะ

เป็นพรรณไม้เลื้อยที่มีเถายาว ลำต้นมีความ
ยาวประมาณ 10 - 20 เมตร มีลำต้นกลม
สีเขียว ข้อง่าง ๆ และมีรากออกตามข้อ
ลำต้น แต่ละข้อจะมีกาบใบหุ้มอยู่ใบเดี่ยวออก
ตามข้อสลับกัน ใบเป็นแฉกประมาณ
5 แฉก ขนาดใบกว้างประมาณ 3 - 5 ซม.
ยาวประมาณ 10 ซม แฉกลึกเข้าหาโคนใบ
ส่วนปลายเรียวแหลม พื้นใบสีเขียวและมี
สีเหลืองปนอยู่ที่บริเวณเส้นใบ จะออกดอกตรง
ส่วนยอดลักษณะดอกคล้ายกับดอกของบอน

แหล่งพบ

-

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับและไม้มงคล
คนไทยโบราณเชื่อว่า บ้านใดปลูกต้นเงินไหล
มาไว้ประจำบ้านจะทำให้เกิดความร่ำรวย
เพราะเงินทองจะไหลมาสู่บ้านและผู้อาศัยจึงทำ
ให้เกิดความมั่งมี

จันทร์กระจ่างฟ้า

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Mandevilla sp. and hybrid.

ชื่อวงศ์

APOCYNACEAE

ลักษณะ

ไม้เถาเลื้อย เนื้อแข็งอายุหลายปี กิ่งอ่อนสีเขียว และมีสีแดงเรื่อ ใบเดี่ยวเรียงตรงข้าม รูปรีแกมรูปขอบขนาน กว้าง 4 - 6 ซม. ยาว 7- 9 ซม. ปลายและโคนใบมน ขอบใบเรียบ ผิวใบด้านบนสีเขียวสดเป็นมัน ดอกสีเหลือง-สด ออกเป็นช่อแบบช่อกระจายตามซอกใบใกล้ ปลายกิ่ง ดอกรูปแตร โคนกลีบดอก เชื่อมเป็นหลอดปลายแยก 5 แฉก รูปกลมซ้อนเกยกัน ดอกบานเต็มทีกว้าง 4 - 5 ซม.

แหล่งที่พบ

ปลูกขึ้นเป็นชุ่มขนาดเล็กตามรั้ว ตัดแต่งเป็นพุ่มได้ ปลูกเลี้ยงง่าย

ประโยชน์

ใช้งานด้านภูมิทัศน์ ดอกสีเหลืองสะดุดตา ให้ดอกดกสวยงาม ปลูกเป็นไม้ประดับ

จันทร์แดง, จันทน์ผา, ลักกะจัน

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Dracaena lourieri Gagnep

ชื่อวงศ์

AGAVACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลำต้นตั้งตรงสูง
3-4 เมตร ใบแตกออกเป็นกอ ตามยอด
ใบเดี่ยวเรียวยาว ปลายใบแหลม ดอกออกเป็น
ช่อใหญ่ ที่ปลายยอด กลีบดอกสีขาวนวล
ผลเป็นพวง คล้ายจันทน์ผา

แหล่งที่พบ

พบขึ้นตามผาบนเขา
แห้งแล้ง นิยมนำมาปลูกเป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

แก่น ใช้ทำยาหอม ช่วยบำรุงหัวใจ
ดับพิษไข้ แก่เลือดออกตามไรฟัน
ฝนทาภายนอก แก้ฟกช้ำ บวมและฝี

ชาฮักเกียน, ข่อยจีน, ชาญวน

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Ehretia microphylla Lam.

ชื่อวงศ์

BORAGINACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มสูงได้ถึง 2.5 เมตร แตกกิ่งก้าน

หนาแน่น ใบเดี่ยวเรียงสลับ มักออกเป็น

กระจุกตามกิ่งสั้น ๆ รูปไข่กลับแคบ ปลายแยก

เป็นพูแหลม 3 - 5 แฉก ปลายพุ่มักเป็นติ่ง

หนามอ่อน โคนใบรูปลิ้ม หลังใบสีเขียวเข้มเป็น

มัน ขรุขระเล็กน้อย ท้องใบเป็นสีเขียวอ่อน

ดอกสีขาว ออกเป็นช่อกระจุกตามซอกใบ

ดอกย่อย 2 - 5 ดอก กลีบเลี้ยง 5 กลีบ รูป

แถบสีเขียวอ่อน ด้านนอกมีขนยาวประปราย

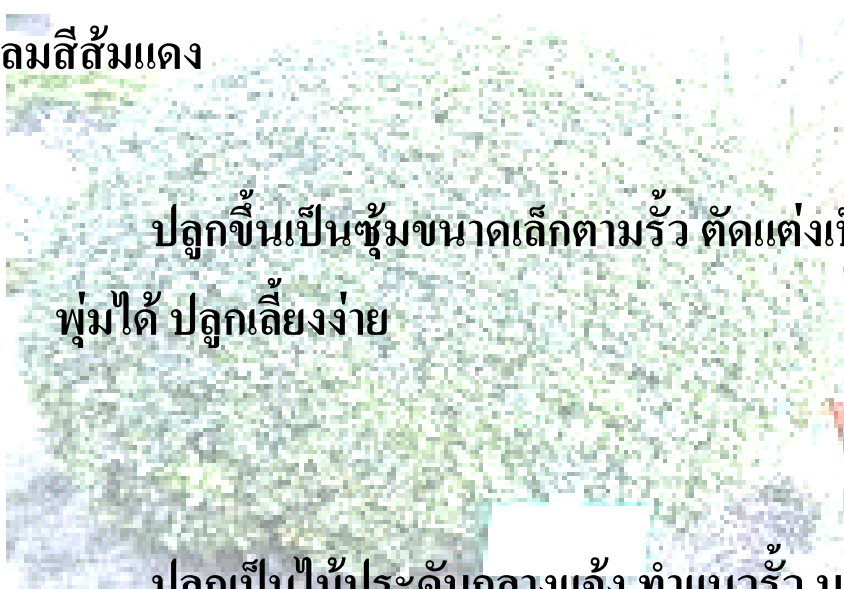
ผล รูปกลมสีเขียวเข้ม

แหล่งที่พบ

ปลูกขึ้นเป็นชุ่มขนาดเล็กตามรั้ว ตัดแต่งเป็น
พุ่มได้ ปลูกเลี้ยงง่าย

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับกลางแจ้ง ทำแนวรั้ว บอนไซ

ชมพูพันธุ์ทิพย์

(pink Trumpet)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Tabebuia pentaphylla Hemsl.

ชื่อวงศ์

Bignoniaceae

ลักษณะ

เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงใหญ่ สูงตั้งแต่
10 - 20 เมตร ใบเป็นใบประกอบแบบนิ้วมือ

มีใบย่อย 5 ใบ ดอกออกเป็นกระจุกตามปลาย

กิ่ง สีชมพูอ่อนหรือชมพูอมม่วง กลีบบางและ

ติดกันเป็นหลอด ปลายบานคล้ายแตร ร่วง

ง่าย เมื่อดอกร่วงจะติดฝัก เมื่อฝักแก่เมล็ดจะ

แตกออก จะปลิวไปตามลมจึงขยายพันธุ์ได้ไกล

ขึ้นง่าย โตเร็วจะออกดอกในช่วงเดือน

กุมภาพันธ์ - เมษายน

แหล่งที่พบ

เป็นไม้พื้นเมืองของอเมริกาใต้ หม่อมราชวงศ์

พันธุ์ทิพย์ บริพัตร เป็นผู้นำเข้ามาในประเทศไทย

ไทยเป็นท่านแรกจึงตั้งชื่อว่าชมพูพันธุ์ทิพย์

เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่าน

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับเพื่อให้เกิดร่มเงา แต่ไม่ควร

ปลูกใกล้ตัวอาคารเพราะรากอาจชอนไชทำ

ความเสียหายได้

ชมพู่หน้าดอกไม้ (Java Apple)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Eugenia jambos Linn.

ชื่อวงศ์

MYRTACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดกลาง ใบเดี่ยวเรียวยาวและ
หนา ดอกมีเกสรเพศจำนวนมาก ผลเป็นรูป
ระฆัง เนื้อชุ่มน้ำ มีรสหวานอมเปรี้ยว

แหล่งที่พบ

ขึ้นอยู่ตามป่าที่ราบ และปลูกตามสวน หรือ
บริเวณบ้านกันทั่วไป

ประโยชน์

ผล ประุงเป็นยาเย็น ชูกำลัง ทำให้ใจคอ

เบิกบานใบ ลดไข้ แก้ตาเจ็บ

เมล็ด แก้ท้องเสีย รักษาเบาหวาน

ดาตตะกัว (Red ivy)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Hemi Graphis.

ชื่อวงศ์

ACANTHACEAE

ลักษณะ

พืชคลุมดินล้มลุก อยู่ได้นานหลายปี สูง
ประมาณ 15 - 20 เซนติเมตร ลำต้นทอด
เลื้อยไปตามผิวดิน ใบรูปไข่ เนื้อใบแข็ง
กระด้าง ริมใบจัก ผิวใบด้านบนสีเขียวเหลือบ
เทาเงิน ใต้ใบสีเหลืองหม่น มีดอกสีขาวเล็ก ๆ แต่
ไม่ค่อยน่าสนใจนัก

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในอินเดีย ชวาและจีน
อยู่ได้ทั้งกลางแจ้งและที่ร่มรำไรขยายพันธุ์ด้วย
การใช้กิ่งปักชำ

ประโยชน์

ใช้ปลูกคลุมผิวดินและรอบโคนไม้ใหญ่ ในที่ที่
ไม่สามารถปลูกหญ้าได้เพราะแสงน้อยเกินไป
ดาตตะกัวจะใช้แทนได้ดีเพราะมีความ
ทนทานสูง

เตาร่างยักษ์น่าน

(Thai Mountain Giant Palm)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Caryota Gigas Hahn ex Hodel

ชื่อวงศ์

ARECACEAE

ลักษณะ

เป็นปาล์มขนาดใหญ่ลำต้นตั้งตรง ข้อปล้อง

ห่างประมาณ 20 - 30 ซม. บริเวณกลาง

ลำต้นป่องออกทำให้มองเห็นส่วนโคนและยอด

เรียวยาวอาจสูงได้ประมาณ 40 เมตร ใบเป็นใบ
ประกอบแบบขนนกสองชั้น สีเขียวเข้ม กาบใบ

ยาว 4 เมตร มีขนปกคลุม ทางใบยาว 10 เมตร

ใบย่อยชั้นแรกยาว 3.5 เมตร แผ่ออกสองข้าง

ใบย่อยชั้นที่สองรูปรีเหลี่ยมข้าวหลามตัดปลาย

หยักเว้าคล้ายหางปลาดอกสีครีมเป็นช่อขนาด

ใหญ่ที่กาบใบประมาณ 3 - 5 ช่อ

แหล่งที่พบ

เป็นปาล์มที่พบในป่าดิบชื้นเฉพาะบริเวณพื้นที่

ไม่กี่ตารางกิโลเมตรบนเขาสูงหนึ่งในเขต

อำเภอปัว จังหวัดน่าน ต่อมามีคนนำเมล็ดไป

ปลูกในต่างประเทศปรากฏว่าเจริญเติบโตได้ดี

และสามารถทนต่อสภาพอากาศหนาวต่ำกว่า

จุดเยือกแข็งได้ถึง -2 องศาเซลเซียส

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับเพื่อให้เกิดร่มเงา

ธรรมรักษา, กามกัณฑ์, สร้อยกัทลี

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

(Heliconia)

Heliconia spp.

ชื่อวงศ์

HELICONIACEAE , MUSACEAE

ลักษณะ

เป็นพรรณไม้ล้มลุก อวบน้ำ มีลำต้นใต้ดิน

เรียกว่าเหง้า ลักษณะคล้ายกับกล้วย ลำต้นมี

การเจริญเติบโตจะแตกหน่อออกมาเป็นกอ ใบ

เรียงตัวสลับกัน ลักษณะของใบคล้ายใบกล้วย

หรือพุทธรักษา ใบเป็นมัน ขนาดของใบขึ้นกับ

ชนิดของพันธุ์ ออกดอกเป็นช่อตรงส่วนยอด

ของลำต้น ดอกออกเป็นช่อในแต่ละช่อดอกมี 4 - 8 ดอก ดอกมีสีส้ม

แดง เหลือง และชมพู

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกตามบ้านเรือนสวนสาธารณะ

สถานที่ราชการ หรือริมทางทั่วไป

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับมงคล คนไทยโบราณเชื่อว่า

บ้านใดปลูกต้นธรรมรักษาไว้ประจำบ้าน จะ

ช่วยคุ้มครองและรักษาให้เกิดความสงบสุข

ไทร

(Banyan Tree)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ficus callophylla Blume

ชื่อวงศ์

MORACEAE

ลักษณะ

ไม้ต้นสูง 15 เมตร ทุกส่วนมีน้ำยางขาว ใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปไข่กว้างหรือรูปไข่กลับกว้าง ปลายใบกลมหรือแหลมเล็กน้อย โคนใบแคบ เกือบมน หนาคล้ายแผ่นหนัง ฐานรองดอกไม่มีก้านและมักอยู่คู่กันและออกตามซำกิ่ง เมื่อสุก ผลกลมเกลี้ยงมีใบประดับ 3 ใบรองรับ

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในอินเดียและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย พม่า ลาว ในประเทศไทยพบทั่วไปทุกภาค มีทั้งที่เป็นต้นปลูกและที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับกลางแจ้ง ให้ร่มเงาตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น โรงเรียน วัดหรือตามริมถนน **ผลสุก** เป็นอาหารนกและสัตว์เล็กต่าง ๆ **ใบและราก** ใช้รักษาแผล น้ำเลี้ยงของกิ่ง ใช้รักษาโรคตับ **กิ่งและใบ** ใช้เป็นยาแก้ปวดศีรษะ **ใบ** สามารถนำมาทำเป็นปุ๋ยพืชสดได้

ไทรย้อย

(Weeping Fig)

ชื่อวิทยาศาสตร์

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ficus benjamina Linn.

ชื่อวงศ์

MORACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้น ขนาดสูง 10 เมตร ลำต้นแตกกิ่ง
ก้านเป็นพุ่มหนาที่บ แผ่กิ่งก้านใบย้อยลงมา

และมีรากอากาศย้อยลงดิน ใบหนาเป็นมัน

ขอบใบเรียบเป็นคลื่นเล็กน้อย ดอกออกเป็นช่อ

ผลออกเป็นคู่ไม่มีก้าน ผลรูปกลม เมื่อสุกมี

สีแดง

แหล่งที่พบ

พืชพื้นเมืองของทวีปเอเชีย นิยมปลูกกันตาม

สวนสาธารณะ ตามวัด และสถานที่ราชการ

ต่างๆ เพื่อให้ร่มเงา

ประโยชน์

ราก ต้มเอาน้ำกินเป็นยาบำรุงน้ำนม

แก้ปวดศีรษะ ขับ ไข้พิษ

น้อยหน่า

(อินธนู Apple)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Annona squamosa Linn.

ชื่อวงศ์

ANNONACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูงประมาณ 4 - 5 เมตร
ใบเดี่ยวออกเรียงสลับกัน ดอกเดี่ยวออกตาม
ง่ามใบ สีเหลืองอมเขียว กลีบดอกชั้นละ
3 กลีบผลกลม โคนผลเป็นรูปหัวใจ เปลือก
เขียวอมเทา แต่ละช่องมีเนื้อสีขาวภายในมี
เมล็ดสีดำ

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่ในอเมริกาเขตร้อน นิยมปลูก
เป็นไม้ผล

ประโยชน์

ราก ใช้เป็นยาระบายอย่างแรง

ใบ เมล็ดและผลดิบ ใช้เป็นยาลม้หา เบื่อปลา

ใบตำกับเกลือ ใช้เป็นยาพอกฝี แผลผุพอง หนอง

ผลสุก รับประทานเป็นผลไม้

ผลดิบ เป็นยาฟาดสมานและห้ามเลือด แก้โรคบิด

บำรุงธาตุ

เปลือกต้น เป็นยาสมานแผล ห้ามเลือด บำรุงกำลัง

บอนสี

(Caladium)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Caladium bicolor.

ชื่อวงศ์

Araceaa

ลักษณะ

เป็นไม้หัว ซึ่งชอบอยู่ในที่ร่มรำไรและอากาศ
ร้อนชื้น ลักษณะใบส่วนใหญ่เป็นรูปหัวใจหรือ
ใบโพธิ์ มีสีสันทดลายหลากหลายมาก

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในอเมริกาใต้และประเทศในเขตร้อน
ทั่วไป บอนขยายพันธุ์ด้วยการแยกหน่อ
แต่ถ้าให้ได้ผลรวดเร็วมักจะผ่าหัวปลูก

ประโยชน์

นำมาจัดสวนและปลูกใส่กระถางเป็นไม้ประดับ
เวลาจัดสวนที่อยู่ในร่ม ไม้ดอกไม่สามารถอยู่ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ บอนสีจะทำหน้าที่แทน
ไม้ดอกได้ดีมาก

บัวสาย, สัตตบรรณ, บัวแดง, เศวตอุบล, บัวสายสีชมพู (Water Lily) ชื่อวิทยาศาสตร์

Nymphaea Pubescens Willd.

ชื่อวงศ์

NYMPHAEACEAE

ลักษณะ

เป็นบัวที่อยู่ใต้น้ำหลายปี มีเหง้าอยู่ใต้ดิน

ก้านใบยาวเท่าระดับน้ำ ส่งใบมาลอยอยู่บน

ผิวน้ำ แผ่นใบรูปกลม มีขอบใบหยัก ผิวใบบน

เรียบมัน ใต้ใบมีขนนุ่ม ก้านดอกเหมือนก้าน

ใบ ชูดอกขึ้นมาเหนือน้ำ ดอกมีสีชมพูอมม่วง

ชมพูอ่อน และสีขาว

แหล่งที่พบ

พบตามแหล่งน้ำจืดทั่วไป

ประโยชน์

ก้านดอก นำมารับประทานเป็น

อาหาร

ประดู่บ้าน/ประดู่อินเดีย

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

(Angkoraj)

Pterocarpus indicus Willd.

ชื่อวงศ์

PAPILIONCEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นทรงพุ่มมีดอกดกหนาที่ใบ เปลือกต้น

สีเทา แตกเป็นร่อง ใบออกรวมกันเป็นช่อ

จำนวน 7-11 ใบ ขอบใบเรียบ ดอกออกเป็น

ช่อตามปลายกิ่งและง่ามใบ มีดอกขนาดเล็ก

สีเหลือง กลิ่นหอมดอกบานและโรยพร้อมกัน

แหล่งที่พบ

ถิ่นที่เกิดอยู่ในประเทศ

เขตร้อน แถบอินเดีย นิยมปลูก เป็นไม้ประดับ

ตามสวนสาธารณะ

ประโยชน์

เปลือก มีสาร แทนนิน ใช้เป็นยาฝาดสมาน

รักษาอาการท้องเสีย โรคบิด

แก่นไม้ ต้มเอาน้ำเป็นยาแก้เสมหะ

ใบอ่อน ตำพอกฝีแผล แก้ผดผื่นคัน

ผักเป็ดแดง

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Alternanthera Ficoidea

R.Br. ex Griseb.

ชื่อวงศ์

AMARANTHACEAE

ลักษณะ

พืชล้มลุกลำต้นตั้งตรงหรือเลื้อยคลุมดิน ตาม
ข้อมีรากใบมีสีแดงหรือเขียวอมขาว ใบเดี่ยว
ออกตามข้อ ดอกออกเป็นช่อสีขาวหรือแดงม่วง

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในอเมริกาใต้และเม็กซิโก
ขยายพันธุ์ด้วยการปักชำปลูกลงเป็นไม้ประดับ
คลุมดินหรือตกแต่งเป็นสวนหย่อมบริเวณ
สนาม และพบตามที่รกร้างทั่วไป

ประโยชน์

ทั้งต้นและราก รับประทานช่วยขับน้ำนม แก้
ไข้ ตำพอกแผล บำรุงเลือด แก้ประจำเดือน
ไม่ปกติ เป็นยาระบาย ฟอกเลือด
ใบ ใช้แก้พิษงูกัด

ฝรั่ง (Guava)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Psidium Guajava Linn.

ชื่อวงศ์

MYRTACEAE

ลักษณะ

พืชรูปร่างต้นขนาดสูง 4 - 8 เมตร

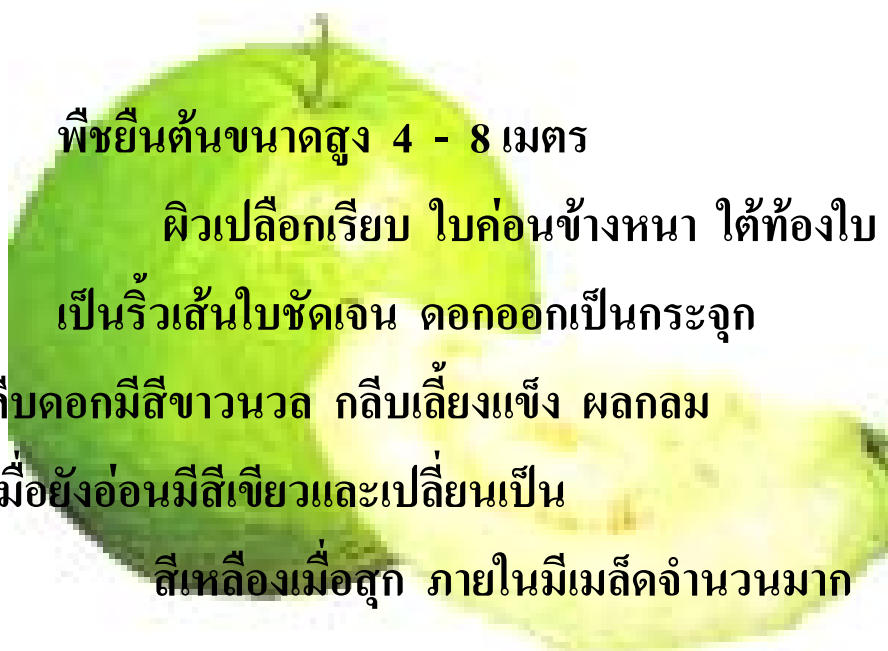
ผิวเปลือกเรียบ ใบค่อนข้างหนา ใต้ท้องใบ

เป็นริ้วเส้นใบชัดเจน ดอกออกเป็นกระจุก

กลีบดอกมีสีขาวนวล กลีบเลี้ยงแข็ง ผลกลม

กลมรี เมื่อยังอ่อนมีสีเขียวและเปลี่ยนเป็น

สีเหลืองเมื่อสุก ภายในมีเมล็ดจำนวนมาก

แหล่งที่พบ

พืชพื้นเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา

ปลูกเป็นไม้ผลตามบ้านตามสวนทั่วไป

ประโยชน์

ราก ต้มกินน้ำแก้ท้องเสีย ช่วยให้น้ำ

หนองแห้ง

ใบ ใบสดเผาไฟแล้วต้มชงรับประทานแก้

ท้องเสีย บิด ใบสดตำละเอียดคั้นเอาน้ำล้าง

บาดแผล ใบสดเคี้ยวระงับกลิ่นปาก

ผล ผลอ่อนแก้อาการท้องเสีย ผลสุกเป็นยาระบาย

พรมกำมะหยี่

(Flame Violet, Episcia, Silver Queen)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Episcia cupreata (Hook.) Hanst

ชื่อวงศ์

Gesneriaceae

ลักษณะ

ไม้เลื้อยคลุมดิน ลักษณะลำต้นอวบหนา ใบรูป

ไข่กว้างปลายแหลม ผิวใบหนามีขนคายมือทั้ง

บนใบและใต้ใบ สมัยก่อนเรียกพรมกำมะหยี่

ชื่อต่าง ๆ กันไปว่า หูเสือ บ้างหรือ พรมญี่ปุ่น

บ้างใบมีหลายสีต่างกันไป ทั้งสีน้ำตาลแดง-

เขียวเข้ม เขียวอ่อน หรือสีทองแดงและเทา

ดอกมีขนาดเล็กสีแดงสด สีส้มหรือสีชมพู

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในอเมริกาใต้

ชอบแสงรำไร ชอบดินปนทราย ไม่ชอบที่

และขยายพันธุ์ด้วยการปักชำใบหรือหน่อ

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับและไม้เลื้อยคลุมดิน

พลูด่าง (Devil's Ivy)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Scindapsus aureus

ชื่อวงศ์

ARACEAE

ลักษณะ

เป็นไม้เลื้อย ลำต้นมีรากงอกออกมาตามข้อใบ

กลมป้อมคล้ายรูปหัวใจ ปลายแหลมโคนใบ

โค้งมนเล็กน้อย ใบมีสีเขียวและมีรอยด่างสี

เหลืองอยู่ที่ใบ ถ้าปลูกลงดินใบจะใหญ่มาก

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในหมู่เกาะโซโลมอน ปลูกง่าย แม้

เพียงปักชำในน้ำ เจริญเติบโตได้รวดเร็ว

ต้องการน้ำมากและแสงแดดพอควร แต่ก็

สามารถอยู่ได้แม้มีแสงและน้ำน้อย นิยมปลูก

ในกระถางแขวนหรือกระถางที่มีเสาหลักใหญ่

ให้เลื้อยพันหรือให้เลื้อยตามโคนต้นไม้ใหญ่

ประโยชน์

เป็นไม้ประดับที่นิยมนำมาปลูกในอาคารและ

บ้านเรือน ด้วยรูปใบและสีเขียวตัดเหลืองที่ดู

สวยงาม โดยเฉพาะเมื่อมันเลื้อยพันหรือห้อย

ย้อยลงมาดูอ่อนช้อยและเพิ่มความมีชีวิตชีวา

และมีความสามารถในการดูดสารพิษได้ ปานกลาง แต่คายความชื้น

ในอากาศได้มาก

พญาสัตบรรณ, ไม้ตีนเป็ดเจ็ดง่าม

(Dita Bark)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Alstonia scholaris R. Br.

ชื่อวงศ์

APOCYNACEAE

ลักษณะ

พืชรูปร่างต้นสูงถึง 25 เมตร มียางสีขาวคล้าย
น้ำมัน กิ่งแตกออกรอบๆ ต้น ใบเดี่ยวออก
รอบข้อ 5-8 ใบ มีใบรูปไข่ปลายมน ดอก
ออกเป็นกระจุกสีขาวตรงปลายกิ่ง ก้านช่อ
ดอกออกซ้อนกันคล้ายฉัตร ช่อดอกขนาดใหญ่
กลีบดอกมี 5 กลีบสีขาวนวล ผลเป็น
ฝักยาวคล้ายถั่วฝักยาว เมื่อแก่จะแตกออก
เมล็ดมีขนทำให้ปลิวไปตามลมได้ไกล

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศ
ศรีลังกา มาเลเซีย จนถึงออสเตรเลีย นิยม
นำมาปลูกเป็นไม้ประดับกันอย่างแพร่หลาย

ประโยชน์

เปลือก มีรสขมช่วยเจริญอาหาร รักษาบิด
ท้องร่วงและโรคดำไ้ แก้ไข้ รักษาเบาหวาน
ขับน้ำมัน รักษาผื่นผิวหนัง

พิศกุล

(Bullet Wood)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Mimusops elengi Linn.

ชื่อวงศ์

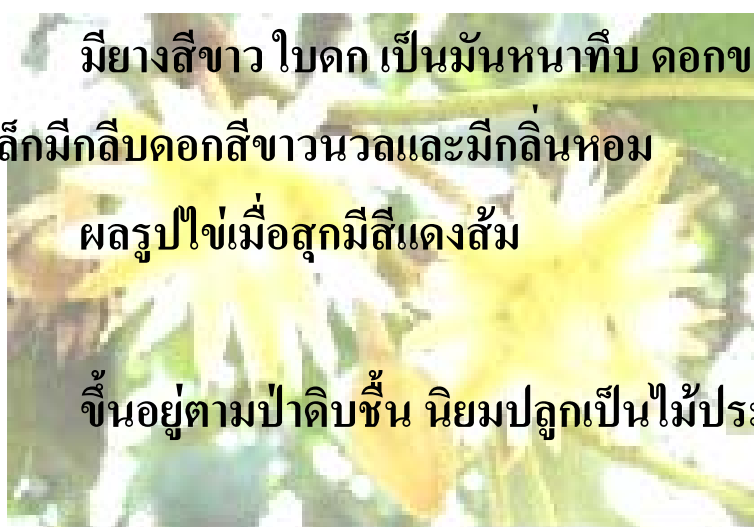
SAPOTACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดย่อม แผ่กิ่งก้านสาขาเป็นพุ่ม

มียางสีขาว ใบดก เป็นมันหนาที่ใบ ดอกขนาดเล็กมีกลีบดอกสีขาวนวลและมีกลิ่นหอม

ผลรูปไข่เมื่อสุกมีสีแดงส้ม

ขึ้นอยู่ตามป่าดิบชื้น นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ

แหล่งที่พบ

ประโยชน์

ราก ช่วยขับเสมหะ

ใบ รักษาการโรค พยาธิไส้เดือน

ดอก บำรุงหัวใจ แต่งกลิ่น ช่วยขับลมขับเสมหะ

กระพี้ รักษาเกลื้อน

แก่น บำรุงหัวใจ รักษาไข้ บำรุงเลือด

เปลือก ต้มเอาน้ำบ้วนปากรักษาฟันและเหงือก

เมล็ด บดให้ละเอียด เป็นยาขับปัสสาวะ

รักษาท้องผูก

โพธิ์

(Sacred Fig Tree)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ficus Religiosa

Linn.

ชื่อวงศ์

MORACEAE

ลักษณะ

เป็นไม้ยืนต้นแผ่กิ่งก้านสาขาขนาดใหญ่

มีรากอากาศใบเดี่ยวเป็นรูปหัวใจ ปลายใบ

แหลมเป็นเส้น ดอกกลมไม่มีก้านดอก

ออกเป็นคู่ที่ง่ามใบ ดอกตัวผู้และดอกตัวเมีย

อยู่บนต้นเดียวกัน ดอกตัวผู้มี 3 กลีบ

ดอกตัวเมียมี 5 กลีบ ผลสุกมีสีม่วงดำ

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในประเทศอินเดีย นิยม

ปลูกตามวัดและสวนสาธารณะเพื่อให้ร่มเงา

เมื่อกินผลเข้าไปแล้วถ่ายมูลไว้ตามหลัง

อาคารเจดีย์เก่า ๆ ต้นโพธิ์ก็มักจะงอกอยู่บน

ที่สูง

ประโยชน์

เปลือก ต้น นำมาต้ม อบบ้วนปาก กลั้วคอ

แก้ปวดฟัน รักษาโรคฟันที่เป็นหนอง

เปลือกสด ตำพอกแก้บวมอักเสบ **ใบและยอดอ่อน** ใน

ประเทศอินเดียใช้เป็นยาระบาย แก้อาการท้องผูก

ผล ช่วยย่อยอาหารและเป็นยาระบายเมื่อดำ

เป็นยาระบาย บำรุงร่างกาย

เฟิร์นข้าหลวง, ข้าหลวงหลังลาย

(Bird's nest fern)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Asplenium nidus

ชื่อวงศ์

POLYPODIACEAE

ลักษณะ

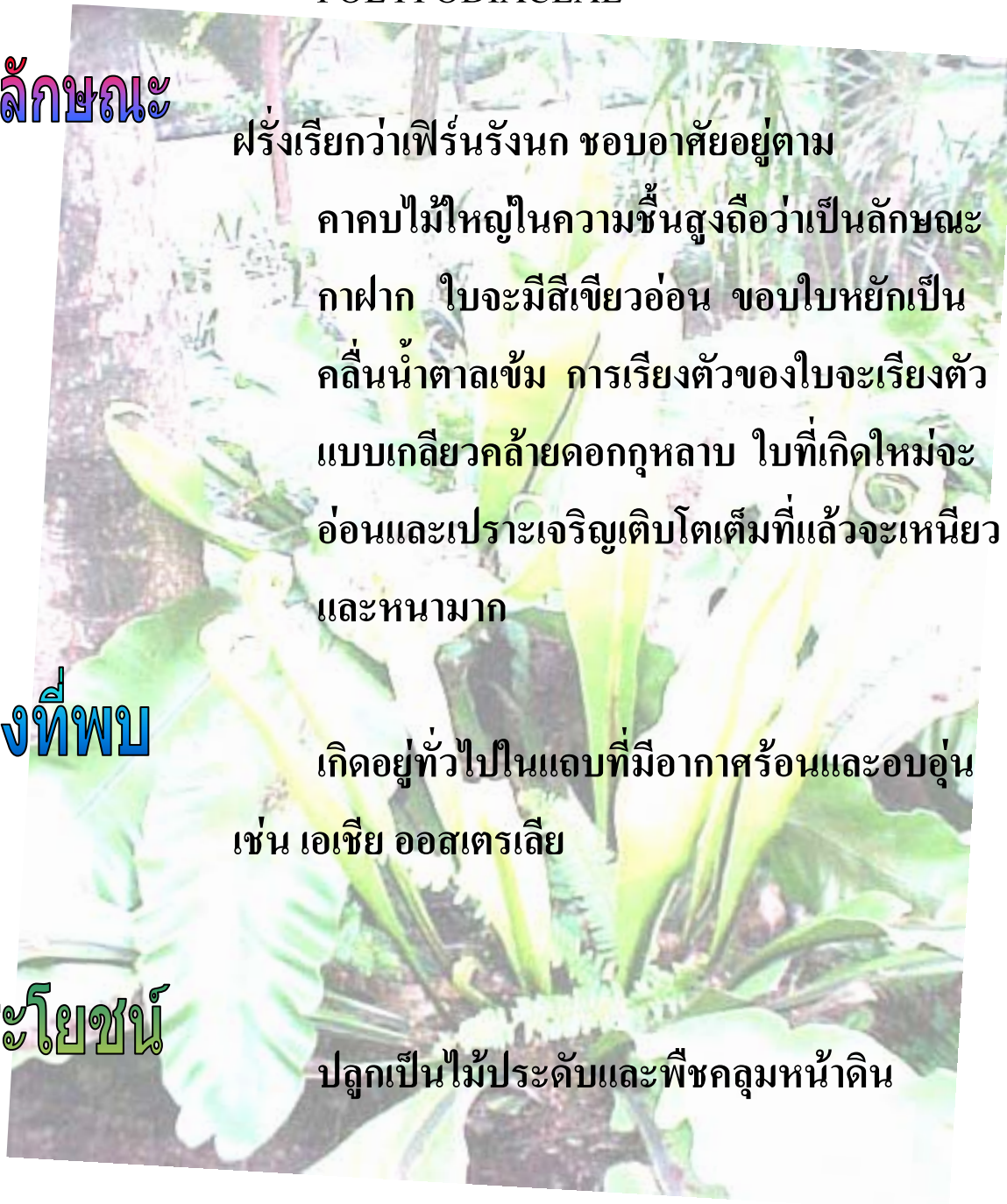
ฝรั่งเรียกว่าเฟิร์นรังนก ชอบอาศัยอยู่ตาม
คาบไม้ใหญ่ในความชื้นสูงถือว่าเป็นลักษณะ
กาฝาก ใบจะมีสีเขียวอ่อน ขอบใบหยักเป็น
คลื่นน้ำตาลเข้ม การเรียงตัวของใบจะเรียงตัว
แบบเกลียวคล้ายดอกกุหลาบ ใบที่เกิดใหม่จะ
อ่อนและเปราะเจริญเติบโตเต็มที่แล้วจะเหนียว
และหนามาก

แหล่งที่พบ

เกิดอยู่ทั่วไปในแถบที่มีอากาศร้อนและอบอุ่น
เช่น เอเชีย ออสเตรเลีย

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับและพืชคลุมหน้าดิน

เฟื่องฟ้า

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Bougainvillea spp.

ชื่อวงศ์

NYCTAGINACEAE

ลักษณะ

ไม้กึ่งเลื้อยกึ่งต้น หรือเรียกว่าไม้รอเลื้อย ต้น
หรือเถาแข็งแรง เลื้อยไปได้ไกลถึง 8 เมตร
ลำต้นและกิ่งมีหนามแข็ง ใบเดี่ยว รูปมนรี
ปลายแหลม เนื้อใบบาง ออกดอกดกตามโคน
ก้านใบตลอดกิ่ง มีใบประดับหรือกลีบประดับ
จะเป็นรูปหัวใจสีต่าง ๆ กัน เช่น แดง ชมพู
ขาว ส้ม เหลือง ม่วง แต่ดอกแท้จะมีขนาดเล็ก
สีขาวอยู่กลางใบประดับ ให้ดอกตลอดปี

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในอเมริกาใต้และภาคใต้ของ
ประเทศจีน เฟื่องฟ้าพันธุ์แรกที่มีผู้นำเข้ามาใน
ประเทศไทยมาจากประเทศบราซิล สมัยนั้น

เรียกกันว่า ดอกตรุษจีน หรือ เฟื่องฟ้าตรุษจีน

เพราะออกดอกปีละครั้งเดียวคือช่วงเดือน

มกราคม - กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงเทศกาล

ตรุษจีนพอดี เป็นไม้ที่ชอบที่แจ้งแสงแดดจัด

ไม่ชอบดินแฉะ ยิ่งเลี้ยงดอกยิ่งดก ขยายพันธุ์

ด้วยการเพาะเมล็ด ปักชำ และตอนกิ่ง

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับในหลายลักษณะ เป็น

ไม้เลื้อย ไม้พุ่ม หรือนำมาเสียบยอดเพื่อแต่งเป็นช่อ

มะยม

(Star Gooseberry)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Phyllanthus Acidus Skeels

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดสูงราว 10 เมตร ลำต้นสั้น

และคดงอ มีเปลือกเป็นปุ่มปม กิ่งก้านแตก

แผ่กระจาย ใบเดี่ยวเรียงสลับกันบนกิ่งดูคล้าย

ใบประกอบมาก ดอกสีชมพู ออกเป็น

ช่อเล็ก ๆ ตามลำต้นและกิ่งที่ไม่มีใบ ช่อดอก

ประกอบด้วยดอกเพศผู้เป็นส่วนใหญ่ ผลกลม

เป็นมีพู่สั้น ๆ 6 - 8 พู เนื้อชุ่มน้ำมีรสเปรี้ยว

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ผลตามสวนและบ้านเรือนที่อยู่อาศัย

ประโยชน์

ราก น้ำต้มรากเป็นยาฟาดสมาน

ทาแก้คัน แก้ไอ แก้หืดหอบ และปวดศีรษะ

ผล รับประทานได้ทั้งดิบและสุก มีรสเปรี้ยว

ใช้ทำยาฟาดสมาน แก้หลอดลมอักเสบ และขับปัสสาวะ

***ส่วนที่เป็นพิษ** น้ำยางเปลือกรากมีพิษ ถ้ากินเข้าไปจะทำให้ปวดท้องอย่างรุนแรง
ปวดศีรษะและง่วงซึม

มะละกอ

(Papaya)

Carica papaya Linn.

ชื่อวิทยาศาสตร์

<>

ชื่อวงศ์

CARICACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดเล็กสูงราว 2 - 8 เมตร
ลำต้นตั้งตรงไม่แตกกิ่งก้านสาขา มียาง
สีขาว และมีรอยแผลเป็นที่ใบร่วงหล่น ใบเดี่ยวมี
ก้านใบยาวออกเวียนสลับกันหนาแน่นบริเวณยอด

ใบขนาดใหญ่มีแฉกเว้าลึก ดอกเป็นช่อตามง่ามใบ

มักแยกเป็นต้นตัวผู้และต้นตัวเมีย และออกเป็น

ช่อย้อยลงมา ผลสดรูปรีขนาดใหญ่ บางพันธุ์กลม

ป้อม บางพันธุ์เรียวยาว เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีส้ม

ภายในมีเนื้อสีส้มแดง ตรงกลางกลวงมีเมล็ดสีดำ

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในทวีปอเมริกาเขตร้อน เป็นที่
นิยมปลูกเป็นพืชไร่ หรือปลูกตามบ้านเรือนกัน
อย่างแพร่หลาย

ประโยชน์

ราก เป็นยาขับปัสสาวะ บำรุงน้ำนม เจริญอาหาร

ต้นอ่อน ต้มรับประทานช่วยขับระดูขาว

ใบ ช่วยบำรุงหัวใจ ขับพยาธิ แก้ไข้ บิด ตำพอก

แผลเรื้อรัง ฝี แก้ปวดบวมฝีข้ออักเสบ

โรคเท้าช้างผล ช่วยเจริญอาหาร ขับลม

ขับปัสสาวะ บำรุงน้ำนม เป็นยาระบายอ่อน ๆ

แก้ปัสสาวะขัด ขับพยาธิ โรคเลือดออกตามไรฟัน

ยาง จากผลดิบลบจุดดำดำบนใบหน้าและผิวหนังใช้หมักเนื้อให้

นุ่ม แก้กระเพาะอักเสบ ตับและม้ามโต กัด หูด ตึง

เมล็ด ใช้ขับพยาธิ

ฤาษีผสม

(Coleus, Painted Nettle)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Flame nettle

ชื่อวงศ์

LABIATAE

ลักษณะ

เป็นไม้พุ่มมีลำต้นอวบน้ำคล้ายไม้จำพวกผัก
ลำต้นเป็นสี่เหลี่ยม หักเปราะง่าย ใบมี 3 แบบ
ได้แก่ ใบรูปหัวใจ ใบยาว และใบหยิกฝอยคล้าย
ใบผักชี ใบบางชนิดมีขนคายมือ อยู่ได้ในที่แจ้ง
แสงแดดจัดจนถึงร่มรำไร บางชนิดยังได้รับ
แดดจัด สีต้นยิ่งจัดจ้าน บางชนิดสีโคนแดง
มากสีกลับซีดไป

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
มาเลเซีย และแอฟริกาเขตร้อน ขยายพันธุ์ด้วย
เมล็ดปักชำกิ่งหรือยอด จุดอ่อนของฤาษีผสม
คือ ไม่ชอบดินแฉะ ถ้าจะไม่ให้ต้นโทรมหรือตาย

เร็วก็ควรตัดดอกทิ้งเวลามีดอก

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับตกแต่งเพื่อความสวยงาม

ลำไย

(Longan)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Dimocarpus Longan Lour.

ชื่อวงศ์

SAPINDACEAE

ลักษณะ

พืชรยืนต้น ขนาดสูงราว 10 เมตร แตกกิ่งก้านสาขาบริเวณเรือนยอด ใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อย 2 - 5 คู่ ขอบใบเรียบ ดอกออกเป็นช่อตามปลายกิ่ง ดอกขนาดเล็กสีน้ำตาลอ่อน ผลกลมมีเปลือกสีน้ำตาล ภายในมีเนื้อชุ่มน้ำ รสหวาน และมีเมล็ดสีดำเพียงเมล็ดเดียวสีดำเป็นมัน

แหล่งที่พบ

ไม้ผลปลูกกันมากทางภาคเหนือ

ประโยชน์

ใบ ต้มน้ำกิน ใช้แก้โรคมalariaเรื้อรัง ริดสีดวง ทวาร ใช้หัดดอก ใช้แก้หนองต่างๆ

เมล็ดบดเป็นผง ใช้ภายนอกแก้กลากเกลื้อน แผลฝี หนอง ห้ามเลือดรากแห้ง ต้มกินแก้อาการวิงเวียนศีรษะ อ่อนเพลีย แก้อาการตกขาว ขับพยาธิ เส้นด้าย เนื้อหุ้มเมล็ด ต้มบำรุงม้าม หัวใจ บำรุงร่างกายแก้อ่อนเพลีย อาการประสาท

แว่นแก้ว

(Water Pennywort)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Hydrocotyle umbellata L.

ชื่อวงศ์

Umbelliferae

ลักษณะ

เป็นไม้ล้มลุก ลักษณะลำต้นเลื้อยทอดยอด มีราก
ออกตามข้อ ลักษณะเป็นไม้ใบเดี่ยว รูปกลม
แผ่นใบหนาเป็นมัน ริมใบหยักมน พุ่มใบชูขึ้น
รับแสง ชอบแดดจัด ถ้าปลูกในร่มก้านใบจะ
หยัก มีดอกเล็ก ๆ เป็นซี่ ๆ

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในอเมริกากลางและ
อเมริกาใต้ ชอบอยู่ตามผิวดินที่ชุ่มชื้น
ขยายพันธุ์ด้วยการปักชำส่วนลำต้นที่มีรากติด
อยู่หรือจะปลูกในส่วนที่เป็นน้ำตื้นหรือชายน้ำ
คลุมปากบ่อ หรือจะเลี้ยงในอ่างหรือในกระถาง
ก็ได้

ประโยชน์

เป็นไม้ประดับที่ให้ความรู้สึกชุ่มชื้น

สนแปง, สนหางสิงห์

(*Oriental Arborvitae*)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Thuja Orientalis Linn.

ชื่อวงศ์

CUPRESSACEAE

ลักษณะ

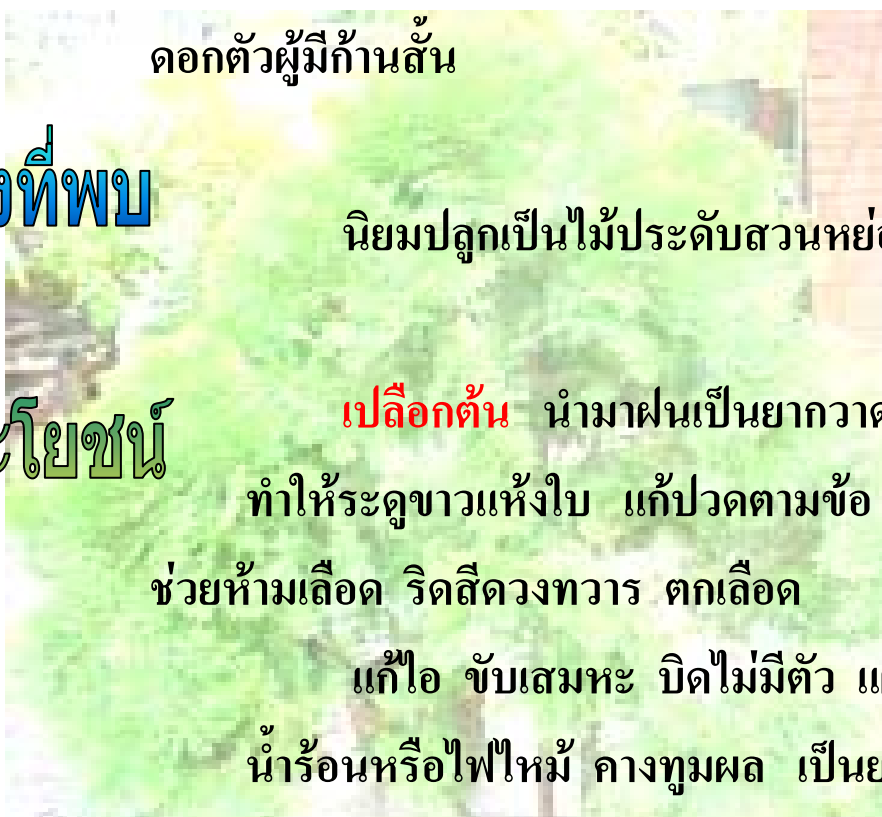
ไม้ยืนต้นขนาดสูงราว 3 - 5 เมตร เปลือก
สีน้ำตาลแดง แตกกิ่งก้านสาขามาก ใบ
ลักษณะเป็นเกล็ดขนาดเล็กเรียงติดกันแน่น
กับกิ่ง และแผ่เป็นแผง ดอกตัวผู้และดอกตัว
เมียอยู่บนต้นเดียวกัน ดอกตัวเมียไม่มีก้าน
ดอกตัวผู้มีก้านสั้น

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับสวนหย่อมทั่วไป

ประโยชน์

เปลือกต้น นำมาฝนเป็นยากวาดทวารเบา
ทำให้ระดูขาวแห้งใบ แก้ปวดตามข้อ ลดไข้
ช่วยห้ามเลือด ริดสีดวงทวาร ตกเลือด
แก้ไอ ขับเสมหะ บิดไม่มีตัว แผลผุพองจาก
น้ำร้อนหรือไฟไหม้ คางทูมผล เป็นยากล่อม
ประสาท นอนไม่หลับ ถ้าใส่ตีบ

ส้มเช้า

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Euphorbia ligularia Roxb.

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดกลางสูงประมาณ 2-4 เมตร

ลำต้นสีเหลี่ยม มีหนามอยู่รอบต้น ใบสีเขียว

แข็งและยาว ลำต้นและใบมียางสีขาว

ดอกสีขาวนวล

พบขึ้นอยู่ตามป่าราบ

ใบ ใช้โขลกตำพอกปิดฝี แก้ปวด

ใช้เบื่อปลา ใช้เป็นยาระบายอ่อนๆ แก้จุก

เสียด แก้บวม ช่วยขับพยาธิ ทำให้อาเจียน

ราก ใช้เบื่อปลา ตำเป็นยาฆ่าเชื้อรา แก้พิษ

แมลงกัดต่อย ตัน น้ำต้มเปลือกใช้เป็นยาระบาย

สลัดได

ชื่อวิทยาศาสตร์

Euphorbia antiquorum Linn.

ชื่อวงศ์

EUPHORBIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดใหญ่สูงประมาณ 3-5 เมตร ลำต้นเป็นรูปสามเหลี่ยมสีเขียว มีหนามแหลมตามลำต้นมียางสีขาวเหมือนน้ำหอม ใบขนาดเล็กสีเขียว ดอกสีแดงขนาดเล็กออกตามต้น

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในอินเดีย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย พบขึ้นอยู่ตามโคกเขาทั่วไป

ประโยชน์

ยางจากต้น ใช้กัดหูด เป็นยาถ่าย ทำให้อาเจียน

เศรษฐีเรือนนอก

(Spider Plant)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Chlorophytum bich Backe

ชื่อวงศ์

LILIACEAE

ลักษณะ

เป็นไม้ล้มลุก กอขนาดเล็ก มีหัวอยู่ใต้ดิน
ไม่มีลำต้น ใบสีเขียวมันวาวขอบขาว
แตกกระจายออกเป็นพุ่มอยู่เหนือดิน
ใบแกมขนานคล้ายใบตะไคร้ แต่สั้นกว่ามาก
ขาวหรือมีใบด่างขาวนวลที่ริมใบ เป็นพืชบก
ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อนสั้นใบขนาน ลักษณะ
อื่น ๆ จะเหมือนเศรษฐีเรือนกลาง คือเมื่อใบ
ยาวเต็มที่ก็จะโค้งงอลงดิน เมื่อโตเต็มที่ก็จะไหล
เหนือดิน แตกเป็นต้นใหม่ได้เช่นเดียวกัน

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในแอฟริกาใต้

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับทั้งในอาคารและนอกอาคาร
โดยปลูกในกระถางแขวนหรือปลูกเป็นพืชม
คลุมดิน สามารถดูดสารพิษจากอากาศ
ภายในอาคารได้ดี

เศรษฐีเรือนใน (Spider Plant)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Chlorophytum Comosum

ชื่อวงศ์

LILIACEAE (LILY)

ลักษณะ

เป็นไม้กอขนาดเล็ก ใบมีลักษณะคล้าย

ใบหญ้า ขอบใบจะมีสีเขียวยาวตลอดกลางใบ

เป็นสีขาว ใบมีความยาว 15 - 30 ซม. โคน

งอกลงด้านล่าง มีลำต้นเป็นหัวอยู่ใต้ดิน เมื่อแก่

เต็มที่จะมีลำต้นอ่อนแตกออกมาเป็นกิ่ง มีต้น

อ่อนเล็ก ๆ เป็นกระจุกอยู่ตรงปลายของกิ่ง

บางครั้งฝรั่งเรียกว่า ต้นแมงมุม

(Spider Plant) หรือต้นเครื่องบิน

(Airplane Plant) เนื่องจากเวลาลมพัดต้น

อ่อนจะแกว่งไปมาเหมือนเครื่องบิน

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในแอฟริกาใต้

เป็นไม้ประดับชนิดแรก ๆ ที่ได้รับการเผยแพร่

จากองค์การนาซ่าของสหรัฐอเมริกาว่ามี

คุณสมบัติในการดูดสารพิษในอาคารได้เป็น

อย่างดี ขยายพันธุ์โดยใช้ตัดแยกต้นอ่อนชอบ

ดินร่วนซุย

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับทั้งในอาคารและนอกอาคาร

โดยปลูกในกระถางแขวนหรือปลูกเป็นพืชร่ม

ดิน สามารถดูดสารพิษจากอากาศภายใน

อาคารได้ดีมาก

หม่อน

(Mulberry Tree)

Morus alba Linn.

ชื่อวงศ์

MORACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 2-3 เมตร

ลำต้นตรงใบเดี่ยวผิวใบสากระคายมือ

ดอกออกเป็นช่อรูปทรงกระบอก กลีบรวมสี

ขาวแกมเขียว ผลรวมรูปทรง

กระบอก เมื่อสุกเปลี่ยนเป็นสีแดง

แหล่งที่พบ

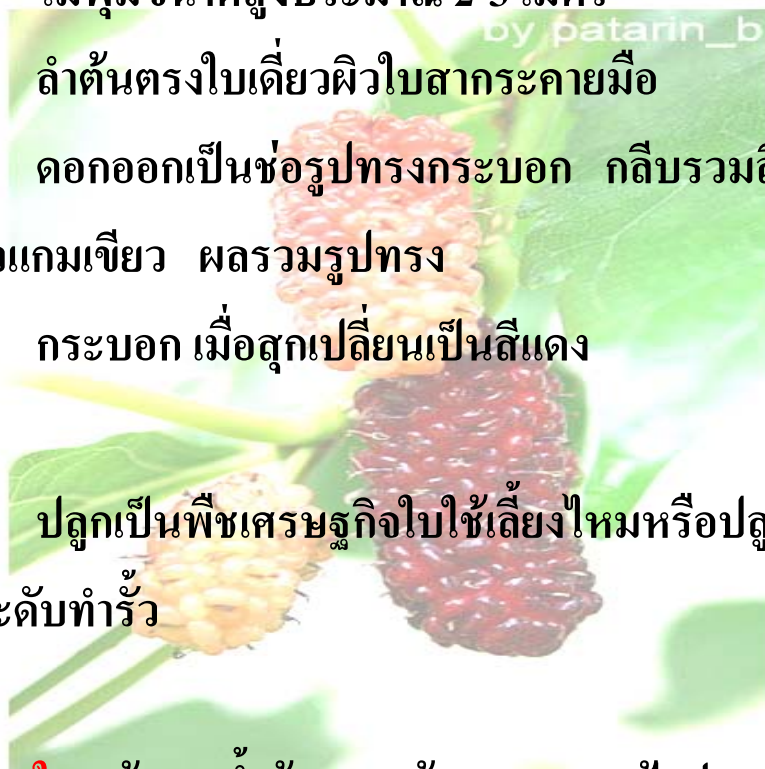
ปลูกเป็นพืชเศรษฐกิจใบใช้เลี้ยงไหมหรือปลูก

ประดับทำรั้ว

ประโยชน์

ใบ ต้มเอาน้ำล้างตา แก้วตาแดง ตาฝ้าฟาง

แก้ไอ และระงับประสาท

หนวดปลาหมึก

(Octopus Tree, Umbrella Tree)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Schefflera spp.

ชื่อวงศ์

ARALIACEAE

ลักษณะ

เป็นพันธุ์ไม้ที่สูงได้ถึง 3 เมตร มีลำต้นเล็กแต่มี
ใบใหญ่ ลักษณะเด่นก็อยู่ตรงลักษณะของใบที่
กิ่งแต่ละกิ่งจะมีใบ 6 - 7 ใบแตกออกคล้าย
ฝ่ามือ หรือหนวดปลาหมึกหรือกางออกคล้าย
ร่มฝรั่งเขาจึงให้ชื่อว่า Umbrella Tree ใบมี
สีเขียวมัน ใบรีขอบใบหยักปลายแหลม แตก
กิ่งก้านสาขาออกเป็นทรงพุ่มแน่น

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในออสเตรเลีย นิวกินี นิวซีแลนด์
เป็นไม้ในร่มที่ไม่ชอบแสงแดดแต่ต้องการน้ำ
มาก ขยายพันธุ์ด้วยการแยกกอหรือแยกต้นไปปลูก

ประโยชน์

ปลูกเป็นไม้ประดับภายในอาคาร
ที่สำคัญมีความสามารถในการดูดสารพิษ
และคายความชื้นสูงเพิ่มความสดชื่นให้แก่
บรรยากาศภายในอาคาร สำนักงานและ
บ้านเรือน

หมากเขียว (Macarthur Palm)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Ptychosperma Macarthurii H.

Wendl.Ex Hooker

ชื่อวงศ์

ARECACEAE

ลักษณะ

เป็นปาล์มแตกกอ ขนาดลำต้น 5 - 7 ซม.

อาจสูงได้ถึง 10 เมตร ลำต้นสีเทา เห็นรอย

กาบใบชัดเจน คอยอดสีเขียว ใบ เป็นใบ

ประกอบแบบขนนกชั้นเดียว ทางใบยาว

ประมาณ 1 - 1.5 เมตรใบย่อยสีเขียว รูปแถบ

ปลายตัด ดอกออกเป็นช่อสีเขียวใต้คอยอด

เป็นดอกแยกเพศอยู่ร่วมช่อเดียวกัน

ผลรูปไข่ยาวประมาณ 2.5 ซม. ผลอ่อน
สีเขียว เมื่อสุกสีแดงสด

แหล่งที่พบ

เป็นปาล์มท้องถิ่นของออสเตรเลียและนิวินี

ขยายพันธุ์ด้วยการเพาะเมล็ด ถ้าเพาะด้วย

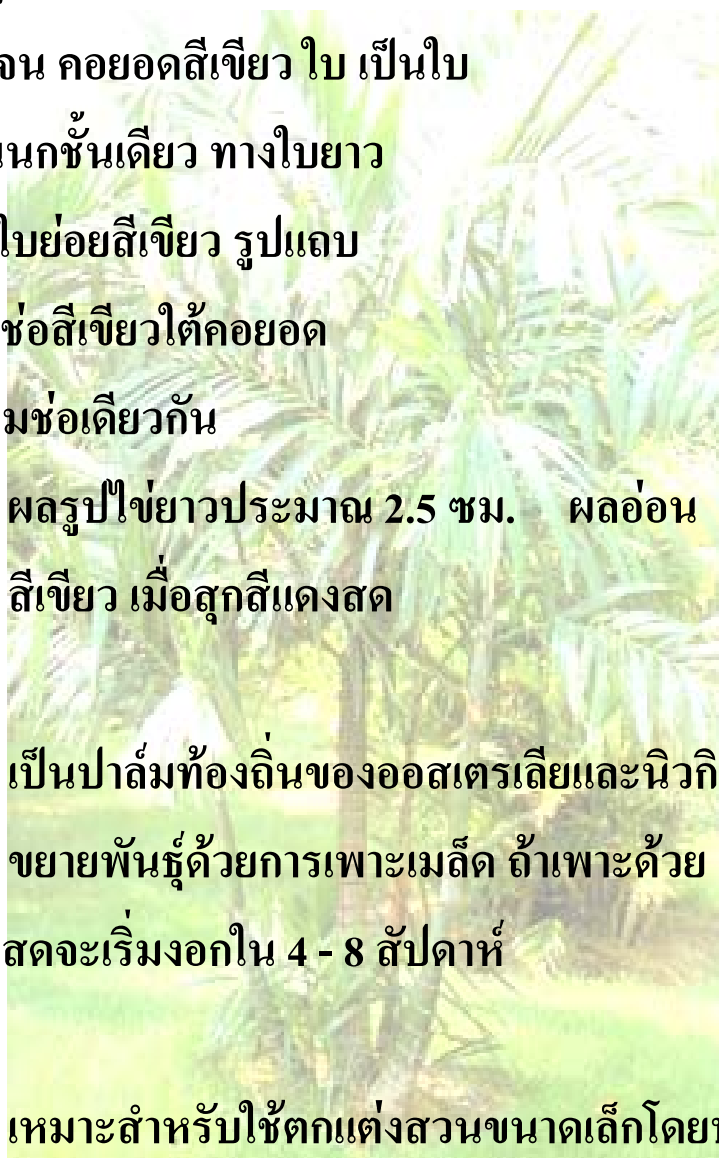
เมล็ดสดจะเริ่มงอกใน 4 - 8 สัปดาห์

ประโยชน์

เหมาะสำหรับใช้ตกแต่งสวนขนาดเล็กโดยปลูก

อยู่ใต้ร่มของต้นไม้ใหญ่ หรือปลูกลงกระถางใช้

ตกแต่งภายในอาคารตรงจุดที่มีแสงสว่างมาก ๆ

หมากผู้หมากเมีย

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Cordyline sp.

ชื่อวงศ์

LILIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มลำต้นตั้งตรง ขนาดสูง 1 - 3 เมตร
มักไม่แตกกิ่งก้านสาขา ใบเป็นแผ่นกว้างออก
ที่ส่วนบนของต้น ใบมีสีม่วงแดงหรือเขียว
ปนแดง ดอกออกเป็นช่อสีม่วงแดง หรือชมพู
ดอกย่อยมีกลีบดอก 6 กลีบ ผลกลมเล็ก

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับกันทั่วไปทั้งในกระถาง
และลงแปลงตกแต่งสวนหย่อม

ประโยชน์

ใบ ดอกและราก มีรสจืด ใช้ห้ามเลือด แก้
อาการบวมอักเสบ บิด ถ่ายเป็นเลือด ปวด
กระเพาะอาหาร ริดสีดวงทวาร ประจำเดือน
ผิดปกติ แผลบวมจากการกระแทกหรือหกล้ม

หมากเหลือง

(Areca Palm, Yellow Palm)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Chrysalido Carpus lutesers

ชื่อวงศ์

ARECACEAE (PALM)

ลักษณะ

พืชตระกูลปาล์มที่ปลูกง่ายโตเร็ว เป็นพันธุ์ไม้

ขนาดกลางสูงประมาณ 5 - 10 เมตร ลำต้น

มีลายคล้ายข้อปล้องตั้งตรงได้สัดส่วนสวยงาม

เจริญพันธุ์ด้วยการแตกหน่อ เป็นกอ

ประมาณ 5 - 12 ต้น ใบมีลักษณะเป็นรูป

ขนนก แผ่นใบมีสีเขียวอมเหลือง ออกดอก

เป็นช่อสีเหลืองอ่อนเป็นช่ออยู่ใต้กาบใบ ภายใต้

สภาพแวดล้อมห้อง หมากเหลืองขนาดสูง

1.8 เมตร จะคายน้ำประมาณ 1 ลิตร ทุก ๆ 24 ชั่วโมง

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในมาดากัสการ์ เป็นไม้ประดับ

ภายในอาคารที่นิยมมากชนิดหนึ่ง เพราะมี

ความทนต่อสภาพแวดล้อมภายในอาคาร

ประโยชน์

ในบรรดาไม้ประดับ ที่ปลูกในอาคารหมาก

เหลืองเป็นพืชที่ดูดสารพิษจากอากาศได้ใน

ปริมาณมากที่สุดและคายความชื้นให้แก่

อากาศภายในห้องเป็นจำนวนมาก

หุปลาช่อน, ผักบั้ง

(Fire Dragon Plant, Copperleaf, Beefsteak Plant)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Emilia sonchifolia DC.

ชื่อวงศ์

COMPOSITAE

ลักษณะ

เป็นไม้พุ่มที่ทรหดอดทนไม่ต้องดูแลมาก

แรกเริ่มนิยมปลูกในบ้านเรามี 2 ชนิดคือ

หุปลาช่อนแดงและหุปลาช่อนเขียว

หุปลาช่อน แดงมีใบสีแดงและด่างสีน้ำตาลแดง

ส่วนหุปลาช่อนเขียวมีใบสีเขียวด่างสีครีม ใบ

รูปรียาวถึงรูปไข่ ปลายแหลมริมใบจัก ลำต้น

และกิ่งก้านมีขนพุ่มสูงได้ตั้งแต่ 3 - 6 ฟุต

มีดอกเป็นช่อยาวคล้ายหาง แต่เรามักสนใจพุ่ม

ใบมากกว่าดอก เพราะถ้าอยู่แฉ่งได้เด็ดจัด

สีจะจัดจ้านสวยงาม

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในชวาและปาปัวนิวกินี นิยมปลูก

เป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ต้นหุปลาช่อนใช้เป็นอาหารในหลายส่วนของ

โลก เช่นอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์

ไทย ฯลฯ นิยมกินเป็นผักดิบ และนำมากินก่อนที่

พืชจะออกดอก ถ้ากินหลังจากมีดอกแล้วต้องนำมา

หุงต้มให้สุกเสียก่อน ในฟิลิปปินส์ ใช้ทำยาต้ม ขับเสมหะ

และแก้ไข้

หัวใจม่วง

(Purple Heart)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Setcreasea purpurea.

ชื่อวงศ์

COMMELINACEAE

ลักษณะ

เป็นไม้คลุมดินเนื้ออ่อน ลำต้นเป็น
ข้อปล้อง เถากลม สามารถทอดเลื้อยไปไกล
ได้ 1 - 2 เมตร สูงประมาณ 30 เซนติเมตร
ลำต้นและใบเป็นสีม่วงเข้ม เพราะ ใบรูปหอก

ปลายแหลม ดอกมี 3 กลีบ ออกตามซอก

ใบดูเผิน ๆ เป็นรูปหัวใจสีม่วงแดง อยู่ได้ทั้ง

กลางแจ้งและร่ม แต่ถ้าอยู่ในร่มสีจะเปลี่ยนเป็น

เขียวอมม่วง

แหล่งที่พบ

เป็นไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศเม็กซิโก ขยาย
พันธุ์ด้วยการปักชำลำต้น

ประโยชน์

ส่วนใหญ่มักปลูกและตัดแต่งให้เป็นพุ่มเพื่อ

คลุมดินและเป็นไม้ประดับ นำมาปลูกกรอบ

โคนไม้ใหญ่ ซอกแซกตามโขดหิน

หรือคลุมผิวดินให้สีตัดกับความเขียวของสนามหญ้า

อะราง

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Peltophorum dasyrachis Kurz

ชื่อวงศ์

CAESALPINIACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดสูง เปลือกต้นเรียบ ยอดอ่อน
สีน้ำตาลแดง ใบประกอบแตกแบบขนนกซ้อน
กันสองชั้น แต่ละช่อใบย่อยมีประมาณ 4-9 คู่
ใบย่อยขนาดใหญ่สุดประมาณ 1x2.5 ซม.
รูปขอบขนาน ไม่มีก้านใบ ดอกออกเป็นช่อ
ตามซอก ใบย่อยลงมากลายดอกคุณ กลีบ
ดอกสีเหลือง ผลเป็นฝักขนาดเล็กสีน้ำตาลแดง

แหล่งที่พบ

พบขึ้นเป็นกลุ่มตามชายป่าดิบแล้ง ทางภาค
ตะวันออก ภาคอีสานและภาคเหนือ หรือ
ตามที่รกร้างที่มีความชุ่มชื้น

ประโยชน์

เปลือกต้น ใช้ต้มน้ำดื่มแก้ท้องเสีย

ขับเสมหะ และช่วยขับลม

อโศกอินเดีย, โศก, บัวตัน

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Saraca sp.

(Canna, Indian shoot, Rose of Venezuela)

ชื่อวงศ์

LEGUMINOSAE

ลักษณะ

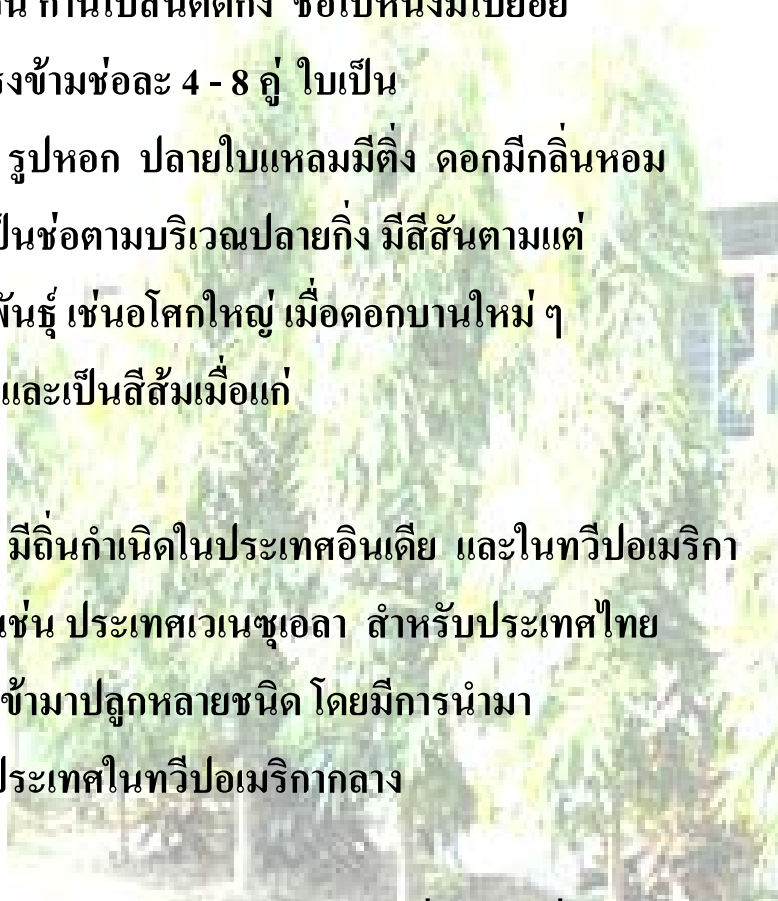
เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง เป็นไม้ไม่ผลัดใบสูง
ประมาณ 9 - 12 เมตร พุ่มใบทึบ
ใบอ่อนสีเขียวทึบ ปลายกิ่งห้อยลงดิน ขอบริม
ใบเป็นลอนคลื่นน้อย ๆ ออกใบเป็นช่อเรียง
สลับกัน ก้านใบสั้นติดกิ่ง ช่อใบหนึ่งมีใบย่อย
ออกเป็นคู่ตรงข้ามช่อละ 4 - 8 คู่ ใบเป็น
รูปหอก ปลายใบแหลมมีติ่ง ดอกมีกลิ่นหอม
ออกเป็นช่อตามบริเวณปลายกิ่ง มีสีส้มตามแต่
ชนิดพันธุ์ เช่นอโศกใหญ่ เมื่อดอกบานใหม่ ๆ
จะมีสีเหลืองและเป็นสีส้มเมื่อแก่

แหล่งที่พบ

มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดีย และในทวีปอเมริกา
กลาง เช่น ประเทศเวเนซุเอลา สำหรับประเทศไทย
นั้นมีการนำเข้ามาปลูกหลายชนิด โดยมีการนำมา
จากทั้งอินเดียและประเทศในทวีปอเมริกากลาง

ประโยชน์

นิยมปลูกประดับตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเป็นไม้
ใหญ่ให้ร่มเงาและบังลม ส่วนมากปลูกเรียงแถว
เพื่อด้านกระแสดมดอกมีสีสวยงาม สามารถนำมาจัดแจกัน
ได้

อเมซอน

(Burhead, Arrow Head Ame son)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Sagittaria Lancifolia Linn.

ชื่อวงศ์

ALISMATACEAE

ลักษณะ

เป็นไม้ล้มลุกอายุหลายปี ลำต้นเป็นเหง้าอยู่ใต้ดิน ส่วนที่พื้นดินขึ้นมามีลักษณะเป็นกอ ชูก้านใบขึ้นเหนือน้ำ ลักษณะใบเป็นรูปหัวใจ

ปลายมน ขอบใบเรียบ ผิวใบเขียวมัน ดอกมี 3 กลีบ มีสีขาว ออกเป็นกลุ่ม

กลุ่มละ 5 - 7 ดอก ทรงข้อของช่อดอกซึ่งทอดยาวไปตามผิวน้ำ ช่อหนึ่งยาวประมาณ 1 - 1.50 เมตร ให้ดอกตลอดปี

แหล่งที่พบ

เป็นไม้นำเข้าจากต่างประเทศ ขยายพันธุ์ด้วยการแยกหน่อและตัดข้อที่แกนช่อดอกไปชำ

ประโยชน์

นำไปปลูกเป็นไม้ประดับในสวนน้ำ นำมาจัดตกแต่งตู้ปลา เป็นไม้ส่งออก เป็นที่หลบซ่อนตัวและวางไข่ของสัตว์น้ำ

ตารางบันทึกข้อมูลการ

สำรวจพรรณไม้เบื้องต้นที่
Forget me not
จะดำเนินการปลูกเพิ่มเติม

โรงเรียนพระยามนธสุริยราชศรีพิจิตร

สำนักงานเขตบางบอน

กรุงเทพมหานคร

ขลุ

(Indian Marsh Fleabane)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Pluchea Indica Less.

ชื่อวงศ์

COMPOSITAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 1 - 2 เมตร แตก

กิ่งก้านสาขามาก ใบเดี่ยวออกสลับกัน

ขอบใบจักเป็นฟันเลื่อย และมีกลิ่นฉุน

ดอก ออกเป็นช่อตามปลายยอดและง่ามใบ

กลีบดอกสีม่วงอ่อน ผลแห้งไม่แตก

แหล่งที่พบ

พบขึ้นอยู่บริเวณแหล่งน้ำกร่อย พบตามที่ลุ่ม

ชื้นแฉะ

ประโยชน์

ทั้งต้น เป็นยาขับปัสสาวะแก้โรค

ริดสีดวงทวาร ผิวคันชุดผสมกับยาสูบแก้

ริดสีดวงจมูกใบ ต้มกับน้ำดื่มช่วยลดน้ำหนัก

ต้มน้ำอาบบำรุงประสาท น้ำคั้นแก้โรคบิด

ใบ ตำผสมกับเกลือกินแก้กลิ่นปาก ระงับกลิ่นตัว ขับระดู

ขาว **ใบและราก** แก้ไข้ ขับเหงื่อ พอก แก้แผล

อักเสบ ทำเป็นขี้ผึ้ง ทาแผลเรื้อรัง

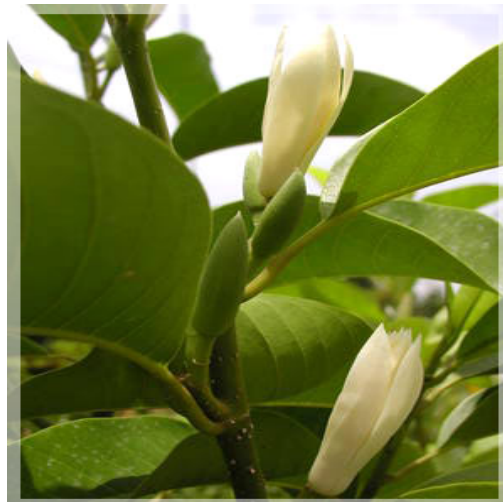
ใบและต้นอ่อน ตำผสมแอลกอฮอล์ ทาแก้

ปวดเอว โรคไขข้ออักเสบ ต้มน้ำอาบแก้โรค

หิด ขี้เรื้อน

จำปี

(White Champak)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Michelia Alba DC.

ชื่อวงศ์

MAGNOLIACEAE

ลักษณะ

ไม้ยืนต้นขนาดสูงประมาณ 15 เมตร กิ่งก้าน
เปราะหักง่าย ใบเดี่ยว ดอก สลับกัน ดอก
เดี่ยวออกตามซอกใบ กลีบดอกค่อนข้างแข็งสี
ขาวซ้อนกัน 8 - 10 กลีบ มีกลิ่นหอม

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ในอินโดนีเซีย นิยมปลูกเป็น
ไม้ประดับตามบ้านและสวนสาธารณะ

ประโยชน์

ใบ ใช้ใบแห้งต้มน้ำแก้หลอดลมอักเสบ เรื้อรัง
ต่อมลูกหมากอักเสบ และช่วยขับระดูขาว
ดอก ใช้แต่งกลิ่นเครื่องสำอาง

ชมเห็ดเทศ

(Ringworm Bush)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Cassia alata Linn.

ชื่อวงศ์

CAESALPINIACEAE

ลักษณะ

ไม้พุ่มขนาดสูงประมาณ 3 เมตร

ใบเป็นใบประกอบมีใบย่อย 5 - 12 คู่

ใบรูปไข่ปลายใบมน ดอกออกเป็นช่อตาม

ปลายกิ่ง กลีบดอกสีเหลือง แต่ละดอกมีกลีบ

ดอก 5 กลีบ ผลเป็นฝัก เมื่อแก่มีสีดำและ

แตกตามแนวยาว แต่ละฝักมีเมล็ด

50 - 60 เมล็ด

แหล่งที่พบ

ถิ่นกำเนิดอยู่ในอเมริกาเขตร้อน พบขึ้นอยู่

ตามที่ชุ่มชื้นบริเวณรกร้าง และมีผู้นำมาปลูก

เป็นไม้ประดับ

ประโยชน์

ใบ ใช้ภายนอกแก้กลาก ผิวน้ำอักเสบ ผื่น

คัน มีน้ำเหลือง แผลบวม ฝี ต้มน้ำกินเป็น

ยาระบาย อมบัวปาก แก้กระเพาะอาหาร

อักเสบดีดอก ใช้เป็นยาระบายเปลือก ใช้ขับ

น้ำเหลืองเสียเมล็ด ใช้ขับพยาธิต้นอ่อน ต้ม

กินเป็นยาขับพยาธิได้เดือน

ว่านต้นตะขาบ

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Muehlenbeckia platychada Meissn.

ชื่อวงศ์

POLYGONACEAE

ลักษณะ

พืชขนาดเล็ก ลำต้นเป็นปล้องๆ เมื่อสูงขึ้นจะ
ทอดเลื้อยใบเดี่ยวออกตรงกันข้ามจากโคนถึง
ปลายคล้ายตะขาบ ใบสีเขียวเข้มอวบน้ำ

แหล่งที่พบ

นิยมปลูกเป็นไม้กระถางในหมู่คนจีน

ประโยชน์

ต้นและใบ ใช้สดตำผสมกับเหล้า
เอาน้ำทารักษาอาการฟกช้ำ เคล็ด
ขัดยอก ถอนพิษตะขาบกัด แผลป้องกัน
ใบสด ตำละเอียดผสมเหล้าใช้หยอดหู
รักษาหูเป็นน้ำหนอง

หอมแดง

(Shallot)

ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อวิทยาศาสตร์

Eleutherine Americana Merr.

ชื่อวงศ์

IRIDACEAE

ลักษณะ

พืชใบเลี้ยงเดี่ยวล้มลุก มีหัวอยู่ใต้ดิน ลักษณะ
คล้ายหัวหอมแดงแต่รูปรียาว ใบเกลี้ยงที่หุ้มหัว
ใต้ดินมีสีเขียวม่วง ใบเดี่ยวออกเป็นกระจุก 3-
4 ใบ มีเส้นใบขนานกัน ดอกเป็นช่อแทงจาก
ลำต้นใต้ดิน กลีบดอกสีขาว 6 กลีบ
เกสรสีเหลือง

แหล่ง

เป็นพืชจำพวกผักเพื่อเก็บหัว ออกดอกในช่วง
ฤดูหนาว ปลูกกันมากทางภาคเหนือ

ประโยชน์

หัว ผสมรวมกับเปราะหอมสุ่มหัวเด็ก แก้หวัด
แก้จุกและกินเป็นยาขับลม

โรงเรียนพระยามนธราชนครศิริพิชญ์

ผู้จัดทำและรวบรวม